

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

FACULTATEA DE HORTICULTURĂ

Str. A.I.Cuza, nr.13, cod 200585, CRAIOVA, DOLJ, România
Tel.: 0251/414541, Fax: 0251/414541; e-mail: fh_secretariat@yahoo.ro

GRILE LICENȚĂ 2026
PEISAGISTICĂ

Nr. crt.	Enunț și variante de răspuns
1.	Celula vegetală eucariotă prezintă: a) nucleu tipic cu 1-2 nucleoli; b) nucleoid; c) atât nucleu cât și nucleoid.
2.	Condriomul celular reprezintă: a) totalitatea vacuolelor dintr-o celulă; b) totalitatea mitocondriilor; c) totalitatea plastidelor.
3.	Rol informațional genetic joacă: a) cloroplastele; b) mitocondriile; c) atât mitocondriile cât și cloroplastele.
4.	Tonoplastul este: a) membrana hialoplasmatică ce înconjoară citoplasma; b) membrana hialoplasmatică ce înconjoară vacuolele; c) membrana nucleară.
5.	Incluziunile ergastice sunt produse de natură: a) organică; b) anorganică; c) organică și anorganică.
6.	Peretele celular: a) este situat la exteriorul celulei; b) este traversat de plasmodesme; c) conține celuloză, hemiceluloză, pectină și mureină.
7.	Din categoria țesuturilor definitive fac parte: a) țesuturile conducătoare; b) țesuturile meristemice; c) țesuturile mecanice.
8.	Meristemele secundare sunt reprezentate de: a) cambiul și meristemul fundamental; b) felogenul și cambiul; c) procambiul și felogenul.
9.	Formațiunile epidermice sunt reprezentate de: a) stomate, trichomi și emergențe; b) stomate și peri; c) suber și emergențe.
10.	Xilemul secundar al unei plante este alcătuit din: a) vase lemnoase și parenchim lemnos; b) vase lemnoase și fibre lemnoase; c) vase lemnoase, parenchim lemnos și fibre lemnoase.
11.	Stereomul: a) reprezintă totalitatea țesuturilor cu rol de susținere; b) este alcătuit din vase floemice, celule anexe și parenchim floematic; c) este alcătuit din fibre de xilem, fibre și celule colenchimatice și sclerenchimatice, fibre de floem și sclereide.
12.	Principalele zone ale vârfului unei rădăcini sunt: a) vârful vegetativ, zona netedă, zona aspră; b) piloriza, zona netedă și zona aspră; c) piloriza, vârful vegetativ, zona netedă, zona piliferă și zona aspră.
13.	Zona vârfului unei rădăcini unde are loc diferențierea celulară este: a) zona netedă; b) zona perişorilor absorbantji; c) zona aspră.
14.	Principalele tipuri morfologice de rădăcini sunt: a) pivotante, rămuroase și fasciculate; b) pivotante, proptitoare și respiratoare; c) pivotante, firoase și tuberizate.
15.	Din categoria rădăcinilor subterane metamorfozate fac parte: a) rădăcinile tuberizate, fixatoare și contractile; b) rădăcinile contractile, tuberizate, cu nodozităţi și cu micorize; c) rădăcinile respiratoare, micorizele și cele cu nodozităţi.

16.	Țesuturile definitive primare întâlnite în structura primară a unei rădăcini sunt: a) rizoderma, scoarța și cilindrul central; b) rizoderma, exoderma și stelul; c) rizoderma, cortexul și stelul.
17.	Scoarța unei rădăcini este alcătuită din: a) 4 regiuni; b) 3 regiuni; c) 2 regiuni.
18.	Structura secundară a unei rădăcini este responsabilă de: a) creșterea în lungime a rădăcinii; b) creșterea în grosime a rădăcinii; c) creșterea atât în lungime cât și în grosime a rădăcinii.
19.	Din categoria plantelor la care rădăcinile au importanță alimentară și condimentară fac parte: a) ridichea, morcovul, țelina și păstârnacul; b) sfecla furajeră, morcovul, sfecla de zahăr; c) batatul, pătrunjelul, napii de miriște și păstârnacul.
20.	După organele la care dau naștere mugurii pot fi: a) foliari, florali și axilari; b) foliari, micști și stipelari; c) foliari, florali și micști.
21.	Din categoria tulpinilor aeriene articulate fac parte următoarele tipuri: a) culmul, calamusul, caulisul și scapul; b) culmul, calamusul, stipesul și scapul; c) paiul, calamusul, caulisul și scapul.
22.	Tulpinile subterane: a) sunt reprezentate de bulbi, rizomi, tuberculi, bulbo-tuberculi și stoloni subterani; b) se deosebesc de rădăcini prin lipsa pilorizei, a stomatelor și structură anatomică specifică; c) se aseamănă cu rădăcinile prin unele aspecte morfologice și anatomice.
23.	Structura primară a tulpinii la dicotiledonate este alcătuită din: a) epidermă, scoarță și endodermă; b) epidermă, scoarță și cilindru central; c) epidermă, cortex și stel.
24.	La nivelul cilindrului central din tulpină întâlnim: a) fascicule conducătoare liberiene și lemnoase; b) fascicule conducătoare libero-lemnoase; c) atât liberiene și lemnoase cât și libero-lemnoase.
25.	În tulpina de dovleac avem: a) structură primară; b) fascicul conducător de tip colateral deschis; c) fascicul de tip bicolateral deschis.
26.	Tulpina subterană de la mărgăritar (<i>Convallaria majalis</i>) are: a) fascicule conducătoare de tip colateral închis și leptocentrice; b) numai fascicule de tip colateral închis; c) numai fascicule de tip leptocentric.
27.	Endoderma și periciclu sunt prezente: a) atât la dicotiledonatele cu structură primară cât și la monocotiledonate; b) numai la structura primară a dicotiledonatelor; c) numai la structura monocotiledonatelor.
28.	Tipuri de frunze în dezvoltarea ontogenetică a plantei: a) cotiledoane, catafile, nomofile și hipsofile; b) cotiledoane, catafile, stipele și nomofile; c) cotiledoane, catafile, ligula, și urechiușele).
29.	O frunză completă este alcătuită din: a) bază pețiol și limb; b) bază, teacă și lamină; c) vagină, lamină și teacă.
30.	Anexele frunzelor sunt reprezentate de: a) ligulă, urechiușe, vagină și ochree; b) ligulă, urechiușe, stipele și ochree; c) teacă, stipele, vagină și urechiușe.
31.	Nervațiunea reprezintă: a) modul de dispunere a frunzelor pe tulpină; b) modul de ramificare a nervurilor unei frunze; c) totalitatea nervurilor unei frunze.
32.	Plantele la care frunzele au structură ecvifacială au: a) aceeași culoare pe ambele fețe; b) fața superioară de culoare verde închis iar cea inferioară un verde mai deschis; c) două zone de parenchim palisadic.
33.	Culoarea verde deschis de pe fața inferioară a frunzei se datorează: a) parenchimului palisadic; b) parenchimului lacunos; c) epidermei inferioare.
34.	Părțile componente ale unei flori tipice de angiosperme sunt: a) pedunculul, receptaculul, periantul, androceul și gineceul; b) pedunculul, axul floral, învelișul floral și părțile reproducătoare propriu-zise; c) pedicelul, receptaculul, bracteele, androceul și gineceul.
35.	Perigonul este învelișul floral alcătuit din: a) sepale și petale; b) tepale și petale; c) tepale.
36.	Florile actinomorfe acceptă: a) un singur plan de simetrie; b) două planuri de simetrie; c) cel puțin trei planuri de simetrie.

37.	Părțile reproducătoare propriu-zise ale unei plante cu flori sunt: a) caliciu, corola, androceul și gineceul; b) perigonul, staminele și carpelele; c) androceul și gineceul.
38.	Inflorescențele pot fi: a) racemoase sau cimoase; b) monopodiale sau simpodiale; c) centrifugale sau centripetale.
39.	Inflorescențele nedefinite, simple sunt: a) racemul, spicul, amentul, dicaziul, corimbul și calatidiul; b) racemul, spicul, corimbul, amentul, spadixul, umbela, capitulul și calatidiul; c) ripidiul, cincinul, umbela, spadixul și calatidiul.
40.	Inflorescențele definite sunt: a) drepaniul, ripidiul, bostrixul, cincinul, dichaziul și pleiochaziul; b) drepaniul, ripidiul, calatidiul, pleiochaziul și cincinul; c) dichaziul, pleiochaziu, bostrixul și cincinul.
41.	Din categoria inflorescențelor compuse homotactice fac parte: a) racemul compus, spicul compus, corimbul compus, umbela compusă, calatidiul compus, cincinul compus, racem cu spiculețe; b) racemul compus, spicul compus, corimbul compus, umbela compusă, calatidiul compus, cincinul compus; c) spice compuse umbeliforme, corimb cu calatidii, racem compus, calatidii compus, cincin compus, corimb compus.
42.	Anteza reprezintă: a) transportul grăuncioarelor de polen de la nivelul anterelor pe stigmatul gineceului; b) momentul străpungerii sacului embrionar de către tubul polenic; c) înflorirea la plante.
43.	Fecundația la angiosperme este: a) simplă; b) dublă; c) diferită în funcție de specie.
44.	Părțile componente ale unei semințe mature de angiosperme sunt: a) tegument seminal, endosperm primar, embrion; b) tegument seminal, embrion și țesuturi nutritive; c) tegument seminal, endosperm secundar și/sau perisperm, embrion.
45.	Endospermul secundar se formează din: a) zigotul accesoriu; b) zigotul principal; c) unirea unui nucleu spermatic cu nucleul secundar al sacului embrionar, proces urmat de numeroase diviziuni mitotice.
46.	Procesul prin care embrionul trece de la stadiul de latență la cel activ poartă numele de: a) fecundație; b) germinație; c) hipocotilie.
47.	Fructul este întâlnit: a) atât la gimnosperme cât și la angiosperme; b) numai la angiosperme; c) numai la gimnosperme.
48.	Părțile componente ale unui fruct sunt: a) epicarp, mezocarp și pericarp; b) epicarp, mericarp, endocarp; c) epicarp, mezocarp și endocarp.
49.	Fructele cenocarpice se formează: a) dintr-un gineceu monocarpelar; b) dintr-o inflorescență; c) dintr-un gineceul policarpelar sincarp.
50.	Din categoria fructelor dehiscente fac parte: a) folicula, drupa, păstaia, capsula și silicva; b) folicula, silicva, silicula, achena și cariopsa; c) folicula, păstaia, capsula, silicva și silicula.
51.	Diseminarea reprezintă: a) transportul polenului pe stigmat; b) modul de răspândire a fructelor; c) modul de răspândire a semințelor și a fructelor indehiscente.
52.	Planta propriu-zisă la briofite este reprezentată de: a) gametofit; b) sporofit; c) gametofitul este asemănător cu sporofitul.
53.	Care dintre următoarele briofite este mușchiul de pământ: a) Sphagnum; b) Marchantia; c) Polytrichum.
54.	Ferigile sunt: a) cele mai evoluat plante vasculare; b) cele mai primitive plante vasculare; c) primele plante vasculare ce au ocupat suprafețele terestre.
55.	Planta propriu-zisă la ferigi este reprezentată de: a) gametofit; b) sporofit; c) gametofitul este asemănător cu sporofitul.
56.	Care dintre următoarele ferigi au limbul întreg: a) Ceterach officinarum; b) Asplenium scolopendrium; c) Polypodium vulgare.
57.	Trofofilele sunt: a) frunze asimilatoare cu rol în nutriție; b) frunze cu rol în înmulțire; c) au atât rol în nutriție cât și în înmulțire.
58.	Trofosporofilele întâlnim la: a) Blechnum spicant; b) Polypodium vulgare; c) Matteuccia struthiopteris.

59.	Ligula este întâlnită la ferigile din familia: a) Lycopodiaceae; b) Selaginellaceae; c) Aspleniaceae.
60.	Părțile aeriene ale unei ferigi evoluat sunt reprezentate de: a) rădăcină, tulpină, frunze; b) tulpină și frunze; c) doar frunze.
61.	La care dintre următorii reprezentanți dintre ferigi sorii sunt așezați sub marginea răsfrântă a segmentelor funzei: a) Polypodium vulgare; b) Pteridium aquilinum; c) Asplenium trichomanes.
62.	Ferigile au: a) valoare ornamentală; b) medicinală; c) furajeră.
63.	Care dintre următorii reprezentanți sunt ferigi: a) Asplenium scolopendrium, Ceterach officinarum, Rosa canina, Polypodium vulgare; b) Selaginella helvetica, Blechnum spicant, Pteridium aquilinum, Athyrium filix-femina; c) Polypodium vulgare, Salvinia natans, Azolla filiculoides, Equisetum telmateia.
64.	Din categoria antofitelor fac parte: a) ferigile, gimnospermele și angiospermele; b) coniferele și magnoliofitele; c) gimnospermele și angiospermele.
65.	Rădăcina gimnospermelor are: a) ramificare monopodială; b) ramificare dicotomică; c) ramificare simpodială.
66.	Ramificarea simpodială a tulpinii gimnospermelor o întâlnim la: a) Ginkgo biloba b) Taxus baccata; c) Thuja occidentalis.
67.	Organul calitativ nou ce apare la conifere este: a) fructul; b) sămânța; c) ambele.
68.	Era de expansiune a gimnospermelor este: a) paleozoică; b) neozoică; c) mezozoică.
69.	Care din următorii reprezentanți au florile solitare și nu grupate în inflorescențe caracteristice de tipul conurilor: a) Abies alba; b) Picea abies; c) Taxus baccata.
70.	Care este deosebirea dintre brad și molid: a) la brad frunzele sunt cu baza dilatată și după cădere lasă o cicatrice netedă pe ramuri iar conurile sunt erecte spre deosebire de molid unde frunzele sunt dispuse pe mici protuberanțe, după cădere ramura este zgrăbunțoasă iar conurile sunt pendule; b) conurile femeiești la molid cad în totalitate iar la cele de brad cad doar solzii carpelari; c) conurile femeiești de molid rămân pe plantă toată viața plantei spre deosebire de cele de brad unde aceste cad în totalitate.
71.	Care din următoarele specii sunt cultivate la noi și nu se găsesc în flora spontană a României: a) Picea pungens cv. argentea, Abies concolor, Pinus nigra; b) Taxodium distichum, Abies alba, Pinus mugo; c) Picea abies, Pinus sylvestris, Larix decidua.
72.	Angiospermele sunt: a) cele mai tinere plante din punct de vedere evolutiv; b) plante cu fructe; c) plante adaptate la cel mai înalt grad la viața terestră.
73.	Angiospermele au luat naștere din: a) ferigi; b) gimnosperme; c) au urmat o linie paralelă, independentă de primele două categorii)
74.	Care dintre următoarele caractere sunt întâlnite la angiosperme: a) dubla fecundație, apariția ovarului, reducerea progresivă a gametofitului cu diversificarea extremă a sporofitului, înmulțirea prin spori și varietatea extremă a formelor de viață; b) dubla fecundație, apariția ovarului, reducerea progresivă a gametofitului cu diversificarea extremă a sporofitului, diversificarea extremă a nutriției și varietatea extremă a formelor de viață; c) înmulțirea prin semințe, plante fără flori, sunt numai plante lemnoase, au vase lemnoase din categoria traheidelor scalariforme.
75.	Angiospermele au apărut în: a) prima jumătate a mezofitului; b) a doua jumătate a mezofitului; c) în neofitic.
76.	Angiospermele sunt grupate în: a) 3 clase; b) 2 clase; c) 4 clase.
77.	Magnoliopsidele se recunosc prin: a) embrion cu un singur cotiledon, flori pe tipul 5 și frunze variat divizate; b) embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 3; c) embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 4 sau 5.
78.	Ordinul Magnoliales reunește: a) plante ce în flora noastră spontană sunt doar cultivate; b) sunt cele mai evoluat angiosperme; c) sunt răspândite în regiunile tropicale și subtropicale ale globului.

79.	Ranunculalele sunt: a) plante lemnoase; b) plante ierbacee rareori lemnoase; c) plante ierbacee.
80.	Din ordinul Papaverales fac parte: a) Chelidonium majus, Papaver rhoeas, Corydalis solida, Dicentra spectabilis; b) Papaver somniferum, Papaver dubium, Aquilegia vulgaris Fumaria officinalis; c) Papaver rhoeas, Corydalis solida, Dicentra spectabilis, Berberis vulgaris.
81.	Învelișul floral la reprezentanții ordinului Fagales este: a) tip perigon; b) întâlnit la ambele sexe; c) la unii reprezentați este întâlnit la ambele sexe iar la alții la un singur sex (bărbătesc sau femeiesc).
82.	Caracterele de recunoaștere ale reprezentanților înrudiții cu garoafa sunt: a) frunze opuse și inflorescență tip dichasiu sau variante ale acestuia; b) flori variat colorate și structură ecvifacială; c) tulpină simplă și polenizare anemofilă.
83.	Care dintre următoarele genuri dintre Rosaceae au caliciu dublu: a) Alchemilla, Potentilla, Geum și Pulsatilla; b) Alchemilla, Fragaria, Potentilla și Geum; c) Pulsatilla, Rosa, Potentilla și Fragaria)
84.	Majoritatea reprezentanților din Fabales au: a) flori cu simetrie zigomorfă; b) flori papilionate; c) flori cu simetri actinomorfă.
85.	Familia reprezentativă a ordinului Umbelliforales are specii ce se recunosc prin: a) inflorescență tip umbelă compusă, tulpină tip scap și frunze întregi; b) inflorescență umbelă simplă, tulpină caulis și flori zigomorfe; c) rădăcină pivotantă, tulpină caulis și inflorescență umbelă compusă.
86.	Următoarea formulă florală $\% K_5C_5A_5G_{(3);(5-2)}$ corespunde reprezentanților familiei: a) Apiaceae; b) Violaceae; c) Caryophyllaceae.
87.	Androceu tetradinam întâlnim la reprezentanții familiei: a) Lamiaceae; b) Malvaceae; c) Brassicaceae.
88.	Ordinul Malvales are: a) plante ce prezintă androceul alcătuit din două cicluri de stamine; b) staminele unite de regulă prin filamentele lor într-o coloană; c) plante cultivate și spontane.
89.	Care dintre următoarele specii aparțin ordinului Ericales: a) Rhododendron myrtifolium, Vaccinium vitis-idaea, Loiseleuria procumbens, Cyclamen persicum; b) Vaccinium vitis-idaea, Loiseleuria procumbens, Rhododendron myrtifolium, Calluna vulgaris; c) Primula veris, Soldanella hungarica, Rhododendron myrtifolium, Vaccinium myrtillus.
90.	Următoarea formulă florală $* K_{(4)}[C_{(4)}A_2]G_{(2)}$ corespunde reprezentanților familiei: a) Oleaceae; b) Salicaceae; c) Solanaceae.
91.	Următoarele caractere: tulpină tetramuchiată, frunze decusat opuse și floare labiată, sunt tipice pentru speciile familiei: a) Solanaceae; b) Lamiaceae; c) Campanulaceae.
92.	Infloresceța tip antodiu sau calatidiu este întâlnită la reprezentanții ordinului: a) Asterales; b) Primulales; c) Gentianales.
93.	Speciile: Bellis perennis, Matricaria recutita, Achillea millefolium, Artemisia vulgaris, *Cynara scolymus, *Zinnia elegans, *Tagetes erecta și *Dahlia pinnata aparțin familiei: a) Araceae; b) Apiaceae; c) Asteraceae.
94.	Liliopsidele se recunosc prin: a) embrion cu un singur cotiledon, flori pe tipul 5 și frunze variat divizate; b) embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 3; c) embrion cu un singur cotiledon limb cu nervațiune paralelă sau arcuită, întreg și flori pe tipul 3.
95.	Spadixul este inflorescența caracteristică reprezentanților ordinului: a) Cyperales; b) Arales; c) Juncales.
96.	Familia Cyperaceae reunește: a) specii ce cresc în locuri înmlăștinite; b) plante lemnoase; c) genurile Carex, Eriophorum, Eleocharis, Scirpus, Schoenus, Cyperus ș.a.
97.	Sistemul radicular al gramineelor are: a) rădăcini cu origine embrionară; b) rădăcini adventive; c) atât rădăcini embrionare cât și adventive.
98.	Inflorescențe întâlnite la Poaceae: a) spicul compus, racemul cu spiculețe, umbela cu spiculețe, paniculul cu spiculețe; b) spicul simplu, umbela simplă, spadixul, corimbul compus; c) racemul cu spiculețe, paniculul spiciform, umbela cu spiculețe și capitulul.

99.	Arista este întâlnită: a) la paleea superioară; b) la speciile genurilor Festuca, Bromus, Arrhenatherum, Dactylis, Hordeum ș.a. c) la lemă.
100.	Poaceele au: a) valoare alimentară și condimentară; b) specii păgubitoare culturilor; c) valoare alimentară, industrială și furajeră.
101.	Lucrări de întreținere generale aplicate culturilor floricole în câmp sunt: a) udarea; b) fertilizarea; c) tăierile.
102.	Înființarea culturilor floricole în câmp se realizează prin: a) semănat; b) plantarea răsadurilor și butașilor înrădăcinați; c) plantarea organelor subterane (bulbi, tuberobulbi, rizomi, tuberculi).
103.	Lucrările de întreținere speciale aplicate culturilor floricole la solul serei sunt: a) palisarea; b) polenizarea artificială; c) înlăturarea parțială a frunzelor pentru stimularea înfloririi.
104.	Plantele floricole anuale se înmulțesc prin: a) marcotaj; b) altoire; c) semințe.
105.	Plantele floricole perene geofite se înmulțesc prin: a) organe subterane (bulbi, tuberobulbi, rizomi, tuberculi, rădăcini tuberizate); b) divizarea tufei; c) drajoni.
106.	Speciile perene geofite rustice sunt: a) Tulipa; b) Narcissus; c) Canna.
107.	Speciile perene geofite semirustice sunt: a) Dahlia; b) Polyanthes; c) Convallaria.
108.	Plantele perene pot fi: a) bulboase și suculente; b) hemicriptofite și geofite; c) geofite și semirustice.
109.	Înființarea culturilor de plante anuale se realizează prin: a) plantarea de diviziuni de plante; b) semănat direct la loc definitiv și plantarea de diviziuni de plante; c) semănat direct la loc definitiv, plantare de răsad.
110.	Lucrările de tăiere includ: a) tunsul; b) ciupitul; c) copilitul și bobocitul.
111.	La care din culturile la solul serei se aplică copilitul și bobocitul: a) Dianthus, Chrysanthemum; b) Gerbera, Alstroemeria; c) Zantedeschia, Spathiphyllum.
112.	Asparagus densiflorus decorează prin: a) frunze; b) cladodii; c) fructe.
113.	Care din următoarele specii este cultivată în exterior și decorează prin frunze: a) Begonia rex; b) Dracaena deremensis; c) Hosta plantaginea.
114.	Adâncimea de semănat va fi mai mare: a) la semănatul în câmp; b) la semănatul în spații protejate; c) la semănatul de vară sau pe terenuri mai uscate.
115.	La semănăturile făcute în câmp, direct la locul de cultură, cantitatea de samânță va fi: a) suplimentată cu 20-30% față de cea necesară la producerea răsadurilor; b) redusă cu 20-30% față de cea necesară la producerea răsadurilor; c) egală cu cea necesară la producerea răsadurilor.
116.	Care dintre componentele minerale prelucrate se folosește la înrădăcinarea butașilor și în amestecuri de pământ în locul nisipului: a) vermiculitul; b) compostul; c) perlitul.
117.	Stadiul optim pentru scoaterea organelor subterane la speciile floricole perene bulboase rustice este: a) îngălbenirea și uscarea frunzelor; b) sfârșitul înfloririi; c) pornirea în vegetație.
118.	Plante anuale agățătoare sau volubile sunt: a) Hedera, Gaillardia; b) Ipomoea, Lathyrus; c) Gypsophila, Cheiranthus.
119.	Lucrarea care se aplică plantelor cultivate la ghivece atunci când, datorită creșterii în volum a sistemului radicular, ghiveciul devine neîncăpător este: a) transvazarea; b) transplantarea; c) tutorarea.
120.	Decorul de vară al spațiilor verzi este asigurat de: a) plantele anuale și bienale; b) plantele anuale, plantele geofite semirustice și unele plante perene hemicriptofite; c) plantele geofite rustice și semirustice.
121.	Solicită o umiditate atmosferică ridicată următoarele plante floricole: a) cactușii și alte plante suculente; b) plantele cu frunze pubescente; c) bromeliile, ferigile, orhideele.
122.	Epuizarea rapidă a substratului în elemente nutritive se datorează: a) temperaturilor ridicate; b) bolilor criptogamice; c) consumului mare de către plante și spălarea accelerată ca urmare a udărilor foarte dese.
123.	Palisatul se execută pentru: a) susținerea plantelor pendente; b) susținerea plantelor

	tapisante; c) susținerea plantelor cultivate pentru producerea de flori tăiate.
124.	Monstera se înmulțește prin: a) butași de frunze; b) butași de rădăcină; c) butași de tulpină.
125.	Speciile care solicită repaus vara au nevoie în ciclul lor biologic de: a) succesiunea de temperaturi rece-cald; b) succesiunea de temperaturi cald-rece-cald; c) temperaturi scăzute în timpul înfloririi.
126.	Înflorirea speciilor perene geofite semirustice are loc în perioada de: a) primăvara-vară; b) primăvară; c) vară-toamnă.
127.	Calatidiul este inflorescența întâlnită la plantele din familia: a) Caryophyllaceae; b) Compositae; c) Campanulaceae.
128.	Ciupitul constă în: a) îndepărtarea lăstarilor secundari care se dezvoltă la axila frunzelor; b) eliminarea creșterilor noi la 2-3 cm de la bază; c) îndepărtarea vârfului de creștere imediat după plantare.
129.	La care specii floricole anuale înființarea culturilor se face cu răsad: a) Ageratum mexicanum, Verbena hybrida; b) Cineraria hybrida, Cyclamen persicum; c) Spathiphyllum hybridum, Fuchsia hybrida.
130.	Cel mai bun substrat de înrădăcinare utilizat la marcotajul aerian este: a) nisipul; b) perlitul; c) turba.
131.	Denumirea științifică următoare indică faptul că este vorba de hibrizi a căror origine nu se cunoaște exact: a) Crocosmia x crocosomiifolia; b) Chrysanthemum x hortorum; c) Tagetes erecta L. cv. Hawai.
132.	După ciclul biologic plantele floricole se împart în: a) plante anuale, bienale, perene; b) plante rustice și semirustice; c) plante geofite și hemicriptofite.
133.	După modul de cultură plantele floricole se împart în: a) culturi în câmp, culturi în spații protejate; b) culturi la solul serei, culturi în ghivece; c) culturi normale, culturi forțate, culturi dirijate
134.	Tulpinile pendente se întâlnesc la unele specii floricole aparținând genurilor: a) Tradescantia; b) Monstera; c) Pelargonium.
135.	Plantele cu tulpini agățătoare sau urcătoare se prind cu ușurință de suporturi cu ajutorul: a) cârceilor; b) rădăcinilor adventive; c) prin fenomenul de mutațiune rotatorie.
136.	Tulpinile subterane modificate sunt: a) drajonii, rizomii și stolonii; b) rizomii, tuberculii, tuberobulbii și bulbii; c) bulbii, tuberculii, tuberobulbii, rizomii și rădăcinile tuberizate.
137.	După alcătuire bulbii sunt: a) bulbi și tuberobulbi; b) anuali sau pereni; c) tunicați și scvamoși.
138.	Bulbii tunicați se întâlnesc la speciile din genul: a) Tulipa; b) Clivia; c) Lilium.
139.	Bulbii tunicați sunt caracterizați prin: a) frunze mari care se acoperă unele pe altele complet; b) frunze mai mici, care se acoperă incomplet unele pe altele ca niște solzi; c) frunzele externe sunt uscate și au rol de apărare.
140.	Spata este: a) o bractee mai mare care protejează inflorescența; b) o tulpină; c) elementul decorativ principal la unele specii floricole.
141.	Spata reprezintă principalul element decorativ la: a) Zantedeschia aethiopica; b) Strelitzia reginae; c) Anthurium andreanum.
142.	Plantele de zi scurtă au nevoie pentru inducția florală și înflorire de: a) succesiunea zile scurte / nopți lungi; b) succesiunea zile lungi / nopți scurte; c) temperaturi scăzute.
143.	Strelitzia are: a) o inflorescență protejată de o teacă; b) o floare solitară; c) o inflorescență tip spadix.
144.	Efectul temperaturilor scăzute (vernalizarea) este caracteristic: a) plantelor floricole anuale; b) plantelor floricole perene bulboase; c) plantelor floricole bienale.
145.	În faza de răsad cerințele plantelor floricole față de temperatură sunt: a) cu 2-5°C peste temperatura de germinare; b) cu 2-5°C mai scăzute decât în perioada de germinare; c) aceeași temperatură.
146.	Înșușirile fizice ale semințelor sunt: a) forma, mărimea, culoarea, luciul, arhitectura tegumentului; b) facultatea germinativă, puritatea fizică, greutatea; c) valoarea culturală, autenticitatea, viabilitatea, starea fitosanitară.

147.	Ce procent trebuie să ocupe aerul din volumul solului sau substratului, pentru a asigura o bună dezvoltare a rădăcinilor și a activității microorganismelor: a) 10-15%; b) 15-20%; c) 32-34%.
148.	Înmulțirea prin semințe este modul curent de multiplicare al speciilor floricole: a) perene erbacee; b) anuale și bienale; c) perene bulboase.
149.	Care dintre următoarele specii floricole cultivate la ghivece se înmulțesc prin semințe: a) Cyclamen; b) Peperomia; c) Asparagus.
150.	Pentru a determina ieșirea semințelor din starea de repaus, deci pentru stimularea germinăției, se aplică tratamente precum: a) stratificarea; b) palisarea; c) drajarea.
151.	Momentul optim de repicare este: a) apariția a 1-2 frunze cotiledonale; b) apariția a 1-2 frunze adevărate; c) la două săptămâni de la semănat.
152.	În intervalul martie-aprilie se pot semăna direct în câmp: a) specii floricole care nu suportă transplantarea; b) specii floricole mai puțin pretențioase la temperatură; c) specii floricole foarte pretențioase la temperatură.
153.	Semănatul se poate efectua în câmp, direct la locul de cultură pentru: a) specii puțin pretențioase la temperatură (<i>Calendula officinalis</i> , <i>Althaea rosea</i> , <i>Chrysanthemum leucanthemum</i>); b) specii care au o perioadă de vegetație scurtă (<i>Lathyrus odoratus</i> , <i>Tropaeolum majus</i>); c) specii care nu suportă repicatul (<i>Lupinus polyphyllus</i> , <i>Papaver orientale</i>).
154.	În seră se seamănă: a) plante floricole care nu suportă repicatul: <i>Lupinus</i> , <i>Papaver</i> ; b) plante anuale cu perioadă lungă de vegetație și pretențioase la temperatură: <i>Begonia semperflorens</i> , <i>Petunia</i> ; c) unele plante cultivate la solul serei (<i>Gerbera</i> , <i>Freesia</i>) sau la ghivece: <i>Asparagus</i> , <i>Cyclamen</i> .
155.	În cazul semințelor mici și foarte mici în practică se recomandă următoarele: a) amestecarea semințelor cu nisip, cenușă sau praf de cretă, pentru o repartizare uniformă; b) metoda de semănat prin împrăștiere; c) semănăturile se acoperă cu un strat de pământ.
156.	Răritul se execută la: a) culturile înființate prin semănat direct la locul de cultură; b) culturile înființate prin plantare de răsad; c) culturile înființate în câmp.
157.	În intervalul decembrie-februarie se seamănă în sere sau răsadnițe calde: a) specii floricole cu perioadă lungă de vegetație, de 100-180 zile; b) specii floricole cu perioadă scurtă de vegetație; c) specii floricole pretențioase la temperatură.
158.	Metode utilizate la înmulțirea vegetativă a plantelor floricole sunt: a) divizarea tufelor; b) repicarea; c) marcotajul.
159.	Înmulțirea prin despărțirea tufei se întâlnește la speciile floricole perene erbacee la care lăstarii se formează din: a) mugurii din zona coletului; b) mugurii adventivi aflați pe rădăcini; c) mugurii axilari.
160.	Divizarea tufelor se poate executa: a) anual la plantele floricole cu creștere intensă; b) la 5-6 ani la cele cu creștere intensă; c) la 5-6 ani la cele cu creștere lentă sau sensibile la operația de separare.
161.	La <i>Dahlia</i> înmulțirea vegetativă se realizează prin: a) rădăcini tuberizate însoțite de o porțiune de rizom; b) rădăcinile tuberizate însoțite de o porțiune de colet; c) tuberculi.
162.	Prin marcotaj șerpuit se înmulțesc specii ca: a) <i>Pothos aureus</i> ; b) <i>Ficus elastica</i> ; c) <i>Philodendron scandens</i> .
163.	Înmulțirea prin drajoni se întâlnește la speciile floricole perene erbacee la care lăstarii se formează: a) din mugurii din zona coletului; b) din mugurii adventivi aflați pe rădăcini; c) din mugurii axilari.
164.	Marcotajul aerian se aplică la: a) specii care au tulpini lungi, care se pot ondula de mai multe ori; b) specii cu ramuri groase și rigide care nu se pot curba la nivelul solului; c) în cazul unor exemplare degarnisite la bază, îmbătrânite.
165.	Prin marcotaj aerian se înmulțesc specii ca: a) <i>Primula obconica</i> ; b) <i>Tradescantia albiflora</i> ; c) <i>Dracaena marginata</i> .
166.	Prin stoloni se înmulțesc: a) <i>Streptocarpus</i> ; b) <i>Ageratum</i> ; c) <i>Chlorophytum</i> .

167.	Organele folosite pentru obținerea de butași, în funcție de specie, pot fi: a) lăstari, tulpini, frunze, muguri, rădăcini; b) lăstari, tulpini; c) lăstari, tulpini, frunze.
168.	Dintre plantele floricole cultivate la ghivece se înmulțesc prin butași de lăstari: a) Pelargonium; b) Fuchsia; c) Colocasia.
169.	Specii ale căror plantule nu suportă sau suportă foarte greu transplantarea fac parte din genurile: a) Calceolaria, Asparagus, Lobelia; b) Lupinus, Papaver, Gypsophila; c) Cyclamen, Gloxinia, Saintpaulia.
170.	Care din următoarele plante floricole se înmulțesc prin butași de tulpină: a) Colocasia; b) Cyclamen; c) Clivia.
171.	Tunsul este o lucrare specifică: a) plantelor de mozaic; b) plantelor geofite; c) plantelor anuale.
172.	Înmulțirea vegetativă la Pelargonium se poate realiza prin: a) butași de lăstari; b) butași de frunze; c) organe subterane.
173.	Care dintre plantele floricole se înmulțesc prin butași de frunze: a) Saintpaulia; b) Primula; c) Peperomia.
174.	Care specii floricole se înmulțesc prin porțiuni de frunze: a) Begonia rex; b) Peperomia caperata; c) Sansevieria trifasciata.
175.	Bulbii de lalele se plantează: a) primăvara; b) vara; c) toamna.
176.	Prin bulbi se înmulțesc unele plante floricole perene bulboase cum sunt: a) Gladiolus, Freesia, Crocus; b) Tulipa, Hyacinthus, Narcissus; c) Canna, Dahlia, Liliu.
177.	Organele subterane ale plantelor floricole perene bulboase semirustice se recoltează: a) primăvara; b) vara; c) toamna.
178.	Rizomii sunt: a) rădăcini metamorfozate; b) rădăcini adventive; c) tulpini metamorfozate.
179.	Prin rizomi se înmulțesc unele plante floricole cultivate în câmp: a) Iris; b) Canna; c) Zantedeschia.
180.	Care dintre următoarele plante floricole prezintă rădăcini tuberizate: a) Dahlia; b) Asparagus; c) Freesia.
181.	Organele vegetative care asigură perpetuarea plantelor perene sunt: a) muguri, rizomi, bulbi, tuberculi, tuberbulbi; b) mugurii existenți în zona coletului sau pe rădăcini; c) mugurii existenți pe tulpini.
182.	Primul termen din nomenclatura binară reprezintă: a) varietatea; b) specia; c) genul.
183.	Speciile perene hemicriptofite supraviețuiesc prin: a) rădăcini tuberizate; b) mugurii existenți în zona coletului sau pe rădăcini; c) stoloni.
184.	Plantele de zi lungă solicită o durată de iluminare: a) 8-14 ore; b) 13-14 ore; c) 6-8 ore.
185.	Unde se plantează mai întâi răsadurile la speciile floricole perene hemicriptofite: a) în seră; b) în pepinieră; c) direct la locul de cultură.
186.	Ce sunt tuberculii: a) tulpini subterane metamorfozate scurte și groase; b) rădăcini tuberizate; c) rădăcini înmagazinatoare de apă.
187.	Cum se numește învelișul floral nediferențiat în caliciu și corolă: a) androceu; b) perigon; c) gineceu.
188.	Care din următoarele plante prezintă semințe cu luciu pronunțat: a) Celosia, Lobelia, Myosotis; b) Portulaca, Calendula, Zinnia; c) Phlox, Tagetes, Begonia.
189.	Ce este termoperiodismul: a) perioada din zi când temperatura este cea mai ridicată; b) perioada când plantele își încep ciclul biologic; c) diferența de temperatură dintre zi și noapte sau între sezoane.
190.	Consumul de apă este mai mare la plantele cultivate în: a) spații protejate la sol; b) spații protejate la ghivece și alte recipiente; c) câmp în perioada de vară.
191.	Temperatura apei de udare trebuie să fie: a) mai mare cu 10°C decât a mediului ambiant; b) mai mică cu 5°C decât a mediului ambiant; c) aceeași cu a mediului ambiant.
192.	Au reacție acidă sau ușor acidă următoarele materiale utilizate în alcătuirea substraturilor: a) turba roșie, pamântul de ferigi, pamântul de ericacee; b) turba, mranita, pamântul de frunze; c) pamântul de ferigi, pamântul de ericacee, pamântul de țelină.

193.	Corectarea pH-ului alcalin înspre acid se face prin: a) adăugarea de perlit; b) adăugare de calciu; c) adăugare de turbă roșie (înaltă).
194.	Corectarea pH-ului acid înspre neutru sau alcalin se obține prin: a) administrare de calciu, dolomită, cretă; b) administrare de turbă acidă; c) administrare de îngrășăminte organice.
195.	Primăvara devreme înfloresc: a) plante perene geofite semirustice; b) plante perene geofite semirustice și plante bienale; c) plante perene geofite rustice și plante bienale.
196.	La plantele bienale ciclul vegetativ complet cuprinde doi ani succesivi și durează: a) 8-12 luni; b) 14-24 luni; c) 24 luni.
197.	Plantele obținute prin înmulțirea vegetativă redau: a) parțial caracterele ereditare ale plantei mamă; b) identic caracterele plantei mamă; c) nu redau caracterele plantei mamă.
198.	La înmulțirea vegetativă coeficientul de transmitere a bolilor este: a) mic; b) mare; c) nu se transmit.
199.	Fertilizarea fazială se face: a) odată cu semănatul; b) odată cu pregătirea substratului de cultură; c) în timpul vegetației.
200.	Perioada cea mai favorabilă pentru divizarea tufei la bujor este: a) primăvara devreme; b) luna august, înainte de formarea mugurilor floriferi pentru anul următor; c) toamna, după formarea mugurilor floriferi pentru anul următor.
201.	Care dintre următoarele specii floricole perene hemicriptophyte înfloresc primăvara devreme: a) Rudbeckia laciniata; b) Aster novi-belgii; c) Primula vulgaris.
202.	Ce specii floricole anuale asigură decorul până toamna târziu, la venirea brumelor: a) Begonia semperflorens; b) Tagetes erecta; c) Dianthus chinensis.
203.	Speciile floricole cu inflorescențe persistente sunt: a) Helichrysum bracteatum; b) Verbena hybrida; c) Gomphrena globosa.
204.	Calatidiul este inflorescența întâlnită la: a) Calendula officinalis; b) Callistephus chinensis; c) Hydrangea hortensis.
205.	Momentul optim de recoltare al florilor la speciile Callistephus chinensis și Zinnia elegans se face în faza de: a) boboc; b) 1-2 flori deschise la baza inflorescenței; c) inflorescența complet deschisă.
206.	Speciile perene geophyte rustice sunt: a) Hyacinthus orientalis; b) Iris germanica; c) Gladiolus hybridus.
207.	Elementul decorativ la speciile de mozaic este: a) floarea; b) frunza; c) fructul.
208.	Care dintre următoarele specii este bienală: a) Dianthus chinensis; b) Dianthus plumarius; c) Dianthus barbatus.
209.	Din ce grupă de plante fac parte speciile Aponogeton distachyos și Euryale ferox: a) graminee ornamentale; b) plante acvatic; c) plante de mozaic.
210.	Speciile floricole anuale care prezintă talie mică sunt: a) Lobelia erinus; b) Cosmos bipinnatus; c) Mirabilis jalapa.
211.	În realizarea mozaicurilor și arabescurilor se utilizează următoarele specii: a) Coleus blumei, Iresine herbstii; b) Begonia semperflorens, Cineraria maritima; c) Petunia hybrida, Aquilegia chrysantha.
212.	Speciile floricole geophyte care se înmulțesc prin bulbi sunt: a) Iris germanica, Convallaria majalis; b) Hyacinthus orientalis, Lilium candidum; c) Gladiolus hybridus, Dahlia variabilis.
213.	Care din următoarele specii fac parte din grupa nuferilor: a) Nuphar lutea; b) Lysichiton americanus; c) Nymphaea alba.
214.	Ce specii floricole bienale asigură decorul de primăvară al spațiilor verzi: a) Althaea rosea; b) Viola wittrockiana; c) Myosotis alpestris.
215.	Care din următoarele specii floricole sunt anuale: a) Antirrhinum majus, Zinnia elegans; b) Bellis perennis, Cheiranthus cheiri; c) Cerastium tomentosum, Dicentra spectabilis.
216.	Caracteristica principală a speciilor acvatic constă în: a) prezența pneumatoforilor; b) prezența cârceilor; c) cladodii.
217.	Inflorescența de tip racem se întâlnește la: a) Hyacinthus orientalis; b) Gomphrena globosa; c) Hydrangea hortensis.

218.	Rondurile de vară: a) se plantează în mai, după ce a trecut pericolul brumelor; b) se plantează în octombrie-noiembrie sau martie; c) sunt alcătuite din specii anuale, plante de mozaic, specii geophyte semirustice.
219.	Speciile perene geophyte semirustice sunt: a) <i>Canna indica</i> ; b) <i>Lilium candidum</i> ; c) <i>Polyanthes tuberosa</i> .
220.	Momentul optim de recoltare al florilor la <i>Paeonia</i> și <i>Tulipa</i> se face în faza de: a) boboc; b) floare complet deschisă; c) 1-2 flori deschise la baza inflorescenței.
221.	În decorul de primăvară al spațiilor verzi se utilizează: a) plante anuale; b) plante bienale; c) plante perene geophyte rustice.
222.	Speciile floricole utilizate pentru pergole și coloane sunt: a) <i>Cobaea scandens</i> , <i>Ipomoea purpurea</i> ; b) <i>Cineraria maritima</i> , <i>Aquilegia vulgaris</i> ; c) <i>Lathyrus odoratus</i> , <i>Thunbergia alata</i> .
223.	Care dintre următoarele specii floricole prezintă și importanță medicinală: a) <i>Calendula officinalis</i> ; b) <i>Zinnia elegans</i> ; c) <i>Althaea rosea</i> .
224.	Speciile floricole care preferă soluri calcaroase sunt: a) <i>Gypsophila elegans</i> ; b) <i>Cheiranthus cheiri</i> ; c) <i>Iris sibirica</i> .
225.	Ce specii floricole anuale se utilizează ca flori tăiate: a) <i>Callistephus chinensis</i> , <i>Dianthus caryophyllus</i> 'Chabaud'; b) <i>Verbena hybrida</i> , <i>Nicotiana alata</i> ; c) <i>Antirrhinum majus</i> , <i>Zinnia elegans</i> .
226.	Speciile de mozaic din cadrul covoarelor florale și arabescurilor se plantează: a) la sfârșitul lunii mai-începutul lunii iunie; b) în luna august; c) toamna, în septembrie-octombrie.
227.	Speciile floricole utilizate în decorul de primăvară sunt: a) <i>Muscari armeniacum</i> , <i>Scilla bifolia</i> ; b) <i>Tagetes erecta</i> , <i>Salvia splendens</i> ; c) <i>Hyacinthus orientalis</i> , <i>Narcissus pseudonarcissus</i> .
228.	Care specii floricole anuale se pot înmulți și vegetativ prin butași: a) <i>Begonia semperflorens</i> ; b) <i>Delphinium ajacis</i> ; c) <i>Ageratum mexicanum</i> .
229.	Speciile floricole heliofile sunt: a) <i>Salvia splendens</i> , <i>Verbena hybrida</i> ; b) <i>Canna indica</i> , <i>Polyanthes tuberosa</i> ; c) <i>Convallaria majalis</i> , <i>Dicentra spectabilis</i> .
230.	Alegerea, amplasarea și asocierea speciilor floricole în amenajările peisagistice se face în funcție de: a) talia plantelor, culoarea și aspectul florilor și frunzelor; b) perioada și durata de înflorire; c) cerințele ecologice.
231.	Care specii floricole necesită soluri acide: a) <i>Lilium candidum</i> , <i>Narcissus poeticus</i> ; b) ferigi; c) <i>Ageratum mexicanum</i> , <i>Dianthus barbatus</i> .
232.	Ce specii care asigură decorul de vară-toamnă, se pot transplanta în faza de boboc: a) <i>Callistephus chinensis</i> ; b) <i>Salvia splendens</i> ; c) <i>Tagetes erecta</i> .
233.	Care dintre următoarele specii floricole sunt utilizate pentru decorul de vară al spațiilor verzi: a) <i>Petunia hybrida</i> , <i>Tagetes erecta</i> ; b) <i>Bellis perennis</i> , <i>Hyacinthus orientalis</i> ; c) <i>Zinnia elegans</i> , <i>Salvia splendens</i> .
234.	Speciile <i>Callistephus chinensis</i> și <i>Zinnia elegans</i> fac parte din familia: a) Cruciferae; b) Compositae; c) Caryophyllaceae.
235.	Care specie de mozaic prezintă frunze de culoare alb-argintie: a) <i>Iresine herbstii</i> ; b) <i>Alternanthera versicolor</i> ; c) <i>Cineraria maritima</i> .
236.	Speciile floricole de talie mare, care se pot planta în centrul unui rond sunt: a) <i>Yucca filamentosa</i> ; b) <i>Tropaeolum majus</i> ; c) <i>Canna indica</i> .
237.	Speciile floricole cu portul tip rozetă de frunze sunt: a) <i>Paeonia lactiflora</i> ; b) <i>Primula acaulis</i> ; c) <i>Bellis perennis</i> .
238.	Speciile floricole bienale utilizate în grupuri pe peluze sunt: a) <i>Althaea rosea</i> ; b) <i>Digitalis purpurea</i> ; c) <i>Viola wittrockiana</i> .
239.	Ce specii floricole perene hemicriptophyte înfloresc toamna, în septembrie-octombrie: a) <i>Aster novi-belgii</i> ; b) <i>Chrysanthemum indicum</i> ; c) <i>Paeonia officinalis</i> .
240.	Speciile floricole care prezintă în sol tuberobulbi sunt: a) <i>Allium neapolitanum</i> , <i>Anemone coronaria</i> ; b) <i>Crocus vernus</i> , <i>Gladiolus hybridus</i> ; c) <i>Fritillaria imperialis</i> , <i>Galanthus nivalis</i> .

241.	Momentul optim de recoltare al florilor la <i>Polyanthes</i> și <i>Antirrhinum</i> se face în faza de: a) boboc; b) floare complet deschisă; c) 1-2 flori deschise la baza inflorescenței.
242.	Care dintre următoarele specii este decorativă prin frunze: a) <i>Lathyrus odoratus</i> ; b) <i>Alternanthera amoena</i> ; c) <i>Cosmos sulphureus</i> .
243.	<i>Limonium sinuatum</i> este o specie: a) cu inflorescențe persistente; b) de mozaic; c) perenă hemicriptofită.
244.	Speciile la care organele subterane se scot toamna din sol sunt: a) <i>Iris germanica</i> ; b) <i>Canna indica</i> ; c) <i>Polyanthes tuberosa</i> .
245.	Speciile floricole cu creștere tip tufă sunt: a) <i>Hosta plantaginea</i> ; b) <i>Dicentra spectabilis</i> ; c) <i>Cerastium tomentosum</i> .
246.	Alegerea plantelor pentru compozițiile florale se face în funcție de: a) perioada și durata înfloririi; b) modul de înmulțire; c) tipul de amenajare.
247.	Speciile <i>Ipomoea tricolor</i> și <i>Lathyrus odoratus</i> se utilizează pentru: a) borduri mixte; b) platbande; c) îmbrăcarea gardurilor, zidurilor, coloanelor și pergolelor.
248.	La speciile de mozaic se recomandă o densitate de: a) 30-40 plante/m ² ; b) 150-200 plante/m ² ; c) 60-100 plante/m ² .
249.	<i>Paeonia officinalis</i> prezintă o creștere: a) columnară; b) tip tufă; c) pendentă.
250.	Speciile perene geophyte cu talie înaltă sunt: a) <i>Lilium regale</i> ; b) <i>Crocus vernus</i> ; c) <i>Iris pumila</i> .
251.	Rondurile de primăvară: a) se plantează în octombrie-noiembrie sau martie; b) sunt alcătuite din specii bienale și geophyte rustice; c) sunt alcătuite din graminee ornamentale și specii geophyte semirustice.
252.	Speciile anuale cu ritm lent de creștere și perioadă lungă de vegetație sunt: a) <i>Zinnia elegans</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> ; c) <i>Tagetes erecta</i> .
253.	Speciile floricole care nu suportă transplantarea sunt: a) <i>Lupinus polyphyllus</i> ; b) <i>Lobelia erinus</i> ; c) <i>Papaver orientale</i> .
254.	Speciile floricole cu sistem radicular puternic se cultivă în: a) soluri grele; b) soluri ușoare; c) soluri calcaroase.
255.	Mozaicurile: a) au forme regulate; b) au forme neregulate, cu contur sinuos; c) sunt alcătuite din specii cu talie mică, decorative prin frunze.
256.	Marcotajul natural se întâlnește la speciile: a) <i>Phlox subulata</i> ; b) <i>Dianthus plumarius</i> ; c) <i>Lupinus polyphyllus</i> .
257.	Bordurile: a) delimitează un rond, o platbandă, mărginesc unele alei; b) se realizează din plante cu talie mică, decorative prin flori sau frunze; c) pot fi de primăvară, de vară sau permanente.
258.	Plantele de mozaic se înmulțesc prin: a) butași de vârf de lăstari; b) butași de frunze; c) butași de rădăcină.
259.	Speciile floricole care se cultivă în locuri semiumbrite și umbrite sunt: a) <i>Hosta plantaginea</i> ; b) <i>Convallaria majalis</i> ; c) <i>Pelargonium zonale</i> .
260.	Speciile cu creștere arbustivă sunt: a) <i>Hydrangea hortensis</i> ; b) <i>Iberis sempervirens</i> ; c) <i>Paeonia suffruticosa</i> .
261.	Înmulțirea prin divizarea tufei se realizează la speciile: a) <i>Mirabilis jalapa</i> ; b) <i>Hosta plantaginea</i> ; c) <i>Rudbeckia laciniata</i> .
262.	Speciile floricole anuale care se seamănă direct la locul de cultură în câmp sunt: a) <i>Begonia semperflorens</i> ; b) <i>Calendula officinalis</i> ; c) <i>Delphinium ajacis</i> .
263.	Ce specii floricole sunt apreciate pentru parfumul lor: a) <i>Polyanthes tuberosa</i> , <i>Lilium regale</i> ; b) <i>Hyacinthus orientalis</i> , <i>Nicotiana alata</i> ; c) <i>Tagetes patula</i> , <i>Salvia splendens</i> .
264.	Speciile floricole la care s-au creat soiuri pendente ce pot fi utilizate în suspensii florale sunt: a) <i>Lobelia erinus</i> ; b) <i>Verbena hybrida</i> ; c) <i>Callistephus chinensis</i> .
265.	Speciile din genul <i>Lilium</i> se înmulțesc prin: a) tuberculi; b) bulbi solzoși; c) butași de solzi.
266.	Platbandele: a) sunt benzi de teren drepte sau curbe; b) se amplasează de-a lungul aleilor; c) se pot planta cu o singură specie sau cu specii diferite.

267.	Speciile perene geophyte cu înflorire de vară-toamnă sunt: a) <i>Crocus vernus</i> , <i>Muscari armeniacum</i> ; b) <i>Canna indica</i> , <i>Dahlia variabilis</i> ; c) <i>Tulipa gesneriana</i> , <i>Galanthus nivalis</i> .
268.	Care dintre speciile de mai jos are flori de culoare roșie: a) <i>Gypsophila elegans</i> ; b) <i>Tagetes erecta</i> ; c) <i>Salvia splendens</i> .
269.	<i>Polyanthes tuberosa</i> este o specie: a) perenă geophytă rustică; b) anuală; c) perenă geophytă semirustică.
270.	Ce specii prezintă frunze pubescente: a) <i>Stachys lanata</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> ; c) <i>Cerastium tomentosum</i> .
271.	Speciile floricole de zi lungă sunt: a) <i>Antirrhinum majus</i> ; b) <i>Gladiolus hybridus</i> ; c) <i>Petunia hybrida</i> .
272.	După modul de creștere speciile acvatice pot fi grupate în: a) specii submerse și specii flotante; b) specii pendente; c) specii pentru marginea suprafețelor de apă și terenuri cu exces de umiditate.
273.	Speciile floricole care preferă soluri ușoare sunt: a) speciile cu sistem radicular superficial; b) speciile cu bulbi; c) speciile cu sistem radicular puternic.
274.	Înființarea culturilor în câmp prin plantare de butași înrădăcinați se face la: a) plantele de mozaic; b) speciile bienale; c) speciile volubile și agățătoare.
275.	Durată mică de înflorire au speciile: a) <i>Crocus vernus</i> ; b) <i>Dahlia variabilis</i> ; c) <i>Canna indica</i> .
276.	Speciile utilizate pentru amenajarea mozaicurilor sunt: a) <i>Alternanthera amoena</i> ; b) <i>Dicentra spectabilis</i> ; c) <i>Cineraria maritima</i> .
277.	Florile tăiate de <i>Gladiolus</i> își mențin calitatea în vase cu apă timp de: a) 1-2 săptămâni; b) 2-3 săptămâni; c) 3-4 zile.
278.	Speciile anuale pentru culturi forțate în seră sunt: a) <i>Lathyrus odoratus</i> ; b) <i>Calendula officinalis</i> ; c) <i>Matthiola incana</i> .
279.	Speciile floricole cu creștere târâtoare sunt: a) <i>Cerastium tomentosum</i> ; b) <i>Aubrieta deltoidea</i> ; c) <i>Gaillardia aristata</i> .
280.	Speciile cu semințe foarte mici care se seamănă prin împrăștiere sunt: a) <i>Petunia hybrida</i> ; b) <i>Lobelia erinus</i> ; c) <i>Ipomoea tricolor</i> .
281.	Divizarea tufei la bujor se face: a) anual; b) la 2-3 ani; c) la 5-6 ani.
282.	Speciile floricole cu utilizare solitară amplasate în spațiile verzi sunt: a) <i>Paeonia arborescens</i> , <i>Hydrangea hortensis</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> , <i>Myosotis alpestris</i> ; c) <i>Canna indica</i> , <i>Yucca filamentosa</i> .
283.	La ce specii se pot folosi butași înrădăcinați pentru a înființa cultura în câmp: a) <i>Aubrieta deltoidea</i> ; b) <i>Dianthus deltoides</i> ; c) <i>Aquilegia coerulea</i> .
284.	Inflorescența de tip corimb se întâlnește la: a) <i>Hydrangea hortensis</i> ; b) <i>Primula vulgaris</i> ; c) <i>Centaurea cyanus</i> .
285.	Ce specii floricole au flori de culoare albă: a) <i>Galanthus nivalis</i> , <i>Convallaria majalis</i> ; b) <i>Calendula officinalis</i> , <i>Lobelia erinus</i> ; c) <i>Lilium candidum</i> , <i>Gypsophila elegans</i> .
286.	Speciile care pot fi decorative prin habitus și frunze, în afara perioadei de înflorire sunt: a) <i>Hosta plantaginea</i> ; b) <i>Yucca filamentosa</i> ; c) <i>Tulipa gesneriana</i> .
287.	Speciile cu semințe mari care pot fi semănate în cuiburi sunt: a) <i>Tropaeolum majus</i> ; b) <i>Lathyrus odoratus</i> ; c) <i>Celosia argentea</i> .
288.	Care din următoarele specii acvatice este submersă: a) <i>Butomus umbellatus</i> ; b) <i>Menyanthes trifoliata</i> ; c) <i>Nymphaea hybrida</i> .
289.	Care dintre următoarele specii floricole este bienală: a) <i>Campanula carpatica</i> ; b) <i>Campanula persicifolia</i> ; c) <i>Campanula medium</i> .
290.	Speciile perene hemicriptophyte utilizate ca flori tăiate sunt: a) <i>Lupinus polyphyllus</i> ; b) <i>Aubrieta deltoidea</i> ; c) <i>Delphinium grandiflorum</i> .
291.	Speciile floricole la care pe tulpini se formează bulbili aeri, ce se pot utiliza la înmulțire sunt: a) <i>Lilium bulbiferum</i> ; b) <i>Lilium candidum</i> ; c) <i>Lilium regale</i> .

292.	La ce specii floricole se practică culturile forțate, pentru a obține flori în alte perioade decât cele în care înfloresc în mod normal: a) <i>Narcissus pseudonarcissus</i> ; b) <i>Hydrangea macrophylla</i> ; c) <i>Antirrhinum majus</i> .
293.	Gladiolele se înmulțesc prin: a) bulbi; b) tuberbulbi; c) rizomi.
294.	Înființarea culturilor prin plantare de răsaduri se practică la speciile: a) <i>Salvia splendens</i> ; b) <i>Dianthus chinensis</i> ; c) <i>Centaurea cyanus</i> .
295.	Speciile anuale cu talie mică și înflorire abundentă, care se pot utiliza și ca plante de mozaic sunt: a) <i>Lobelia erinus</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> ; c) <i>Zinnia elegans</i> .
296.	Ce specii floricole sunt folosite ca materie primă pentru industria parfumurilor: a) <i>Convallaria majalis</i> ; b) <i>Cheiranthus cheiri</i> ; c) <i>Lavandula angustifolia</i> .
297.	Speciile de mozaic se plantează la distanțe de: a) 5-10 cm; b) 15-20 cm; c) 20-25 cm.
298.	<i>Silene pendula</i> și <i>Lunaria biennis</i> sunt specii: a) bienale; b) cu inflorescențe persistente; c) perene.
299.	Care din următoarele specii anuale se folosesc și ca plante în ghivece și jardiniere, pentru decorul teraselor și balcoanelor: a) <i>Cosmos bipinnatus</i> ; b) <i>Petunia hybrida</i> ; c) <i>Salvia splendens</i> .
300.	Tulpinile subterane modificate au rol de: a) înmulțire; b) depozitare a substanțelor de rezervă; c) susținere.
301.	După puterea de creștere arborii de talia I pot avea înălțimea: a) peste 25 m înălțime; b) peste 20 m înălțime; c) peste 15 m înălțime.
302.	Potrivit ritmului de creștere <i>Quercus</i> , <i>Taxus</i> și <i>Buxus</i> sunt: a) specii care preferă zonele umede; b) specii cu creștere moderată; c) specii încet crescătoare.
303.	Potrivit ritmului de creștere <i>Populus</i> , <i>Salix</i> , <i>Gleditsia</i> sunt: a) specii care preferă zonele umede; b) specii cu creștere moderată; c) specii repede crescătoare.
304.	Potrivit longevității speciile de arbori din țara noastră se clasifică în: a) 3 categorii: longevitate mică, medie și mare; b) 4 categorii: longevitate foarte mică, mică, medie și mare; c) 5 categorii: longevitate foarte mică, mică, medie, mare și foarte mare.
305.	Complexul factorilor ecologici cuprinde: a) factorii abiotici și factorii biotici; b) factorii abiotici; c) factorii biotici.
306.	După pretențiile față de căldură, speciile <i>Castanea sativa</i> , <i>Cercis siliquastrum</i> sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
307.	După pretențiile față de căldură, speciile <i>Populus nigra</i> , <i>Hibiscus syriacus</i> , <i>Magnolia kobus</i> sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
308.	După pretențiile față de lumină, speciile <i>Cotinus coggygria</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Ginkgo biloba</i> sunt: a) specii termofile; b) specii heliofile; c) specii heliosciadofile.
309.	După pretențiile față de lumină, arțarii, teiul cu frunza mică, ilexul, dracila sunt: a) heliofile; b) specii iubitoare se semiumbre; c) plasticitate ecologică mare.
310.	Care din speciile următoare sunt hidrofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
311.	Care din speciile următoare sunt mezofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
312.	Care din speciile următoare sunt xerofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
313.	Care din speciile următoare sunt eutrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> , <i>Betula pendula</i> ; b) <i>Juglans nigra</i> , <i>Platanus hybrida</i> , <i>Sophora japonica</i> ; c) <i>Abies alba</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Acer campestre</i> .

314.	Care din speciile următoare sunt oligotrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> , <i>Betula pendula</i> ; b) <i>Juglans nigra</i> , <i>Platanus hybrida</i> , <i>Sophora japonica</i> ; c) <i>Abies alba</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Acer campestre</i> .
315.	Care din speciile următoare sunt mezotrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> , <i>Betula pendula</i> ; b) <i>Juglans nigra</i> , <i>Platanus hybrida</i> , <i>Sophora japonica</i> ; c) <i>Abies alba</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Acer campestre</i> .
316.	Specii lemnoase decorative prin culoarea alb-argintie a frunzelor sunt: a) <i>Abies alba</i> , <i>Ailanthus altissima</i> ; b) <i>Juniperus virginiana</i> , <i>Kerria japonica</i> ; c) <i>Abies concolor</i> , <i>Populus alba</i> .
317.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile ușoare? a) <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Aesculus hippocastanum</i> , <i>Quercus cerris</i> ; b) <i>Pinus nigra</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Abies concolor</i> ; c) <i>Picea abies</i> , <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i> .
318.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile pietroase? a) <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Aesculus hippocastanum</i> , <i>Quercus cerris</i> ; b) <i>Pinus nigra</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Abies concolor</i> ; c) <i>Picea abies</i> , <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i> .
319.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile grele? a) <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Aesculus hippocastanum</i> , <i>Quercus cerris</i> ; b) <i>Pinus nigra</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Abies concolor</i> ; c) <i>Picea abies</i> , <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i> .
320.	Care sunt coniferele cu frunză caducă? a) Iaricele, chiparosul de baltă, pinul; b) Iaricele, chiparosul de baltă, criptomeria; c) Iaricele, chiparosul de baltă, arborele Ginko.
321.	<i>Abies alba</i> are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distih.
322.	<i>Cryptomeria japonica</i> are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distih.
323.	<i>Taxodium distichum</i> are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distih.
324.	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i> face parte din familia: a) Pinaceae; b) Cupressaceae; c) Taxodiaceae.
325.	<i>Juniperus communis</i> prezintă frunzele: a) solzoase; b) aciculare; c) solzoase și aciculare.
326.	<i>Picea abies</i> prezintă conuri: a) erecte; b) erecte la tinerețe și pendule la maturitate; c) pendule.
327.	Specii lemnoase decorative prin forma și culoarea scoarței: a) <i>Betula pendula</i> , <i>Platanus hybrida</i> ; b) <i>Ginkgo biloba</i> , <i>Celtis australis</i> ; c) <i>Mahonia aquifolium</i> , <i>Buxus sempervirens</i> .
328.	<i>Picea abies</i> are acele: a) caduce; b) cu vârful rotunjit; c) cu vârful ascuțit.
329.	<i>Pinus sylvestris</i> prezintă: a) acele grupate câte 3, de 10 cm lungime; b) acele grupate câte 5 de 5-7 cm lungime; c) acele grupate câte 2 de 5-7 cm lungime.
330.	<i>Pinus strobus</i> se caracterizează prin: a) ace moi, subțiri, aglomerate către vârful lujerilor; b) ace rigide la baza lujerului; c) ace mici și dese.
331.	<i>Pseudotsuga menziesii</i> prezintă: a) conuri erecte, ace lungi câte 2 în teacă; b) conuri pendente cu bractee lungi cu trei dinți ieșind dintre solzi; c) conuri erecte și ace aromate.
332.	<i>Taxus baccata</i> este o plantă: a) monoică; b) dioică; c) cu arilul de culoare albă.
333.	<i>Thuja orientalis</i> are conurile: a) asemănătoare cu <i>Abies alba</i> ca mărime; b) asemănătoare cu <i>Pinus nigra</i> ca mărime; c) cărnoase cu solzii răsfrânți.
334.	<i>Acer campestre</i> are disamarele dispuse sub un unghi de: a) 180°; b) 45°; c) 90°.
335.	<i>Acer negundo</i> prezintă: a) disamare dispuse în unghi obtuz; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze mari, pentalobate.
336.	<i>Acer palmatum</i> prezintă: a) disamare dispuse în unghi obtuz; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze cu limb palmat, adânc lobat.
337.	<i>Crataegus monogyna</i> decorează prin: a) flori și fructe; b) frunze tomentoase; c) frunze mari și foarte mari.
338.	<i>Ailanthus altissima</i> face parte din familia: a) Simaroubaceae; b) Betulaceae; c) Ulmaceae.
339.	<i>Alnus glutinosa</i> se numește popular: a) anin alb; b) anin japonez; c) anin negru.

340.	Betula pendula prezintă: a) frunze imparipenat compuse; b) frunze aciculare; c) frunze romboidal- triunghiulare.
341.	Carpinus betulus se recunoaște prin: a) frunze ovale dublu serate cu dispoziție distihă; b) frunze imparipenat compuse; c) conuri erecte.
342.	Cercis canadensis se deosebește de Cercis siliquastrum prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată și vârful acuminat; b) frunze reniforme; c) flori de culoare galbenă.
343.	Celtis australis face parte din Familia: a) Betulaceae; b) Ulmaceae; c) Rosaceae.
344.	Fagus silvatica este: a) arbust târâtor; b) arbust; c) arbore de talia I.
345.	Fraxinus americana prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovat alungite.
346.	Magnolia grandiflora prezintă: a) frunze persistente și fructe mici, negre; b) frunze persistente și flori albe; c) frunze caduce și flori mari de culoare roz.
347.	Fraxinus ornus prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovat alungite.
348.	Maclura pomifera se recunoaște prin: a) fructele mari asemănătoare portocalelor; b) fructe mici de culoare roșie; c) fructe mici de culoare galbenă.
349.	Ostria carpinifolia se aseamănă la frunză cu: a) dudul alb; b) carpenu; c) arțarul american.
350.	Platanus hybrida se evidențiază prin: a) scoarță decorativă marmorată; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze mici de culoare verde deschis.
351.	Populus alba prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate.
352.	Populus nigra prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate.
353.	Syringa vulgaris se caracterizează prin: a) lăstarul prezintă terminal un mugur proeminent; b) lăstarul prezintă terminal doi muguri; c) prezintă frunze imparipenat compuse.
354.	Populus tremula prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate.
355.	Quercus pedunculiflora se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos.
356.	Quercus cerris se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos.
357.	Quercus frainetto se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos.
358.	Salix alba se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă.
359.	Salix caprea se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă.
360.	Salix babylonica se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă.
361.	Tilia cordata se diferențiază de Tilia platyphyllos prin: a) frunză mai mică și înflorire mai tardivă; b) frunză mai mare și înflorire mai timpurie; c) frunze cu reversul argintiu.
362.	Ulmus carpinifolia se deosebește de Ulmus glabra prin: a) frunze relativ mici, eliptice, asimetrice; b) frunze mari, trilobate, obovate; c) frunze imparipenat compuse.
363.	Aesculus hippocastanum decorează prin: a) flori mici glauce; b) inflorescențe mari sub formă de panicule; c) inflorescențe mici sub formă de umbele.
364.	Catalpa bignonioides decorează prin: a) frunze mari, sesile, dispuse distih; b) flori mari, grupate în panicule terminale; c) frunze mici scurt pețiolate.
365.	Cercis canadensis se deosebește de Cercis siliquastrum prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată și vârful acuminat; b) frunze reniforme; c) flori de culoare galbenă.
366.	Koeleruteria paniculata se identifică prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze imparipenat compuse cu margine neregulată; c) frunză având aspectul unei lire.
367.	Liriodendron tulipifera se identifică prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze imparipenat compuse cu margine neregulată; c) frunză având aspectul unei lire.
368.	Sophora japonica prezintă: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze mari, trilobate, obovate; c) frunze imparipenat compuse.

369.	<i>Amorpha fruticosa</i> se numește popular: a) salcâm roșu; b) salcâm mic; c) salcâm.
370.	<i>Berberis vulgaris</i> crește sub formă de: a) arbore de talia III; b) liană decorativă; c) arbust foios.
371.	<i>Buddleia alternifolia</i> se deosebește de <i>Buddleia davidii</i> prin: a) frunzele mici, lanceolate; b) înălțimea de creștere; c) culoarea fructelor.
372.	<i>Buxus sempervirens</i> prezintă: a) frunze mici ovale, caduce; b) frunze caduce, imparipenat compuse; c) frunze mici, ovale, persistente.
373.	<i>Chaenomeles japonica</i> prezintă: a) flori roșii cărămizii, lung pedunculate; b) flori galbene, sesile; c) flori roșii cărămizii, sesile.
374.	<i>Picea abies</i> prezintă conuri: a) erecte; b) erecte la tinerețe și pendule la maturitate; c) pendule.
375.	<i>Fraxinus excelsior</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovate alungite.
376.	<i>Cotoneaster horizontalis</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente.
377.	<i>Cotoneaster dammeri</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente.
378.	<i>Cotoneaster simonsii</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente.
379.	<i>Crataegus monogyna</i> decorează prin: a) flori și fructe; b) frunze tomentoase; c) frunze mari și foarte mari.
380.	<i>Erica carnea</i> face parte din Familia: a) Elaeagnaceae; b) Rosaceae; c) Ericaceae.
381.	<i>Hibiscus syriacus</i> decorează prin: a) talie mare; b) fructe divers colorate; c) flori solitare, larg campanulate.
382.	<i>Ilex aquifolium</i> prezintă: a) frunze persistente și fructe mici, negre; b) frunze persistente și flori mici albe; c) frunze caduce și fructe mici roșii.
383.	<i>Kerria japonica</i> decorează prin: a) flori compuse de culoare galbenă; b) flori simple de culoare roșie; c) flori simple de culoare galbenă
384.	<i>Ligustrum vulgare</i> prezintă: a) flori mici, alb-galbui grupate în raceme; b) flori mici, alb-galbui grupate în corimbe; c) fructe mici, sferice, negre.
385.	<i>Philadelphus coronarius</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) iasomie; c) loniceră.
386.	<i>Robinia hispida</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) salcâm roz; c) salcâm.
387.	<i>Syringa vulgaris</i> se caracterizează prin: a) lăstarul prezintă terminal un mugur proeminent; b) lăstarul prezintă terminal doi muguri; c) prezintă frunze imparipenat compuse.
388.	<i>Campsis radicans</i> decorează prin: a) frunze paripenat compuse; b) flori mici grupate în inflorescențe; c) frunze imparipenat compuse și flori mari.
389.	Clematitele se clasifică după: a) mărimea și numărul inflorescențelor; b) mărimea florilor; c) culoarea florilor.
390.	<i>Clematis vitalba</i> este folosită pentru: a) florile mari; b) vigoarea mare de creștere; c) înmulțirea – ca portaltoi.
391.	<i>Hedera helix</i> prezintă frunzele: a) imparipenat compuse; b) paripenat compuse; c) polimorfe.
392.	<i>Wisteria sinensis</i> decorează prin: a) raceme pendule cu înflorire simultană; b) raceme pendule cu înflorire succesivă; c) raceme erecte cu înflorire simultană.
393.	<i>Lonicera tatarica</i> face parte din familia: a) Lonicereae; b) Caprifoliaceae; c) Ericaceae.
394.	<i>Pyracantha coccinea</i> face parte din familia: a) Caprifoliaceae; b) Rosaceae; c) Ericaceae.
395.	<i>Robinia hispida</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) salcâm roz; c) salcâm.
396.	La <i>Acer pseudoplatanus</i> disamarele formează un unghi: a) ascuțit; b) obtuz; c) drept.
397.	<i>Lonicera japonica</i> se numește popular: a) caprifoi; b) mâna Maicii Domnului; c) trâmbiță.
398.	<i>Pharthenocissus quinquefolia</i> face parte din Familia: a) Partenocisseeae; b) Polygonaceae; c) Vitaceae.
399.	<i>Abies nordmanniana</i> se numește popular: a) brad de Caucaz; b) Brad corean; c) brad argintiu.

400.	Picea omorika se numește popular: a) molid caucazian; b) molid înțepător; c) molid sârbesc.
401.	Scopul arhitectului peisajului este: a) de a asigura un mediu sănătos, estetic și util; b) de a combate bolile și dăunătorii; c) de a produce material săditor dendrologic.
402.	Definiția arhitecturii peisajului, ca știință: a) se ocupă cu amenajarea, organizarea și întreținerea sistemului de spații verzi; b) se ocupă cu executarea construcțiilor ornamentale; c) se ocupă cu ameliorarea terenurilor degradate.
403.	În ce constă rolul ecologic, de protecție și ameliorare a mediului înconjurător: a) producerea de bioxid de carbon; b) reducerea poluării de orice natură, ameliorarea terenurilor degradate și îmbunătățirea calității vieții; c) combaterea bolilor și dăunătorilor.
404.	Care sunt noțiunile de bază folosite de către Arhitectura peisageră? a) spații verzi, vegetație, peisaj, mediu; b) numai spații verzi; c) protective, ameliorare, mediu.
405.	Termenii de arhitectură și peisaj exprimă: a) organizarea și amenajarea spațiilor exterioare și asocierea elementelor naturale de peisaj cu cele artificiale(construite); b) numai amenajarea grădinilor publice; c) numai organizarea sistemului de spații verzi.
406.	De ce arhitectura peisageră este o știință de interferență? a) pentru că este o știință exactă; b) pentru că este o disciplină tehnică; c) pentru că folosește cunoștințe artistice, tehnice, științifice, aparținând altor științe sau discipline.
407.	Care sunt principalele roluri ale spațiilor verzi? a) estetic, ecologic, științific, cultural educativ; b) în producerea de material săditor pomicol; c) în producerea de material săditor viticol.
408.	Care sunt principalele direcții de specializare în domeniul arhitecturii peisajului? a) proiectare, execuție și managementul peisajelor; b) specializare diferite categorii de personal; c) elaborarea de tehnologii specifice.
409.	Cercetarea științifică în domeniul arhitecturii peisajului presupune: a) producerea de material săditor-pepiniere, sere, gazoniere; b) elaborarea de legislație specifică, c) elaborarea de tehnologii, echipamente și utilaje specifice.
410.	Grădinile antice, în ce scop erau amenajate la începuturi? a) scop decorativ estetic; b) scop utilitar; c) scop cultural edilitar-educativ.
411.	Care erau elementele decorative esențiale folosite în arta grădinilor antice? a) vegetația și apa; b) construcțiile auxiliare; c) templul sau palatul.
412.	Grădinile Egiptului antic aveau ca piesă principală decorativă: a) bazine cu apă, pești decorativi și Lotus; b) pergolele; c) templu funerar.
413.	Ce reprezintă centrul compozițional al amenajărilor peisagistice din Persia antică? a) mausoleul pavilionul sau fântâna arteziană; b) palatul; c) vegetația.
414.	Dezvoltarea artei grădinilor decorative în Grecia antică cunoaște: a) patru etape; b) epoca renascentistă; c) epoca barocului.
415.	Cum arătau grădinile Romei antice? a) amenajate în spiritul grădinii filozofice și literare; b) cu forme regulate, geometrice, traseele drepte, cu porticuri, pergole, statui, bazine cu apă etc; c) forme peisagistice, libere, trasee sinuase etc.
416.	Adâncimea și lărgimea perspectivei, în amenajările simetrice, pot fi rezolvate cu: a) grupaje de partere simetrice față de o alee centrală; b) peluze dispuse liber; c) partere dispuse în axul perspectivei, încadrate de alei laterale.
417.	Prin ce se caracterizau grădinile bizantine amenajate lângă palatele imperiale? a) formă pătrată, dreptunghiulară; b) împrejmuite cu ziduri din marmură; c) existența statuiilor și a sculpturilor
418.	Care era particularitatea principală a Grădinilor Islamice? a) lipsa sculpturilor; b) lipsa sculpturilor și statuiilor; c) lipsa aleilor pietonale asfaltate.
419.	Care era elementul decorativ natural foarte important în amenajările peisagistice chinezești? a) vegetația; b) apa; c) aleile și potecile.
420.	Arta grădinilor chinezești cuprindea: a) elemente de amenajare proprii stilului peisager; b) elemente de amenajare proprii stilului clasic, geometric; c) elemente de amenajare proprii(existența unui stil propriu).

421.	Grădinile japoneze se caracterizau prin: a) elemente naturale decorative supuse unor reguli compoziționale legate de mituri; b) elemente artificiale construite sau supuse ritualului ceaiului; c) originalitate deosebită.
422.	Grădinile aride și cele în miniatură, au apărut: a) în Japonia antică; b) în Mesopotamia; c) în Grecia antică.
423.	Grădinile italiene, în perioada Renașterii, se caracterizau prin: a) amenajarea de terase succesive, ca forme geometrice, susținute de ziduri și legate prin scări și rampe; b) vegetația era plantată liber; c) neexistența zidurilor împrejmuitoare.
424.	Ce aduce nou stilul Baroc în amenajarea grădinilor renascentiste? a) apar trasee curbe îmbinate cu cele rectilinii și vegetația este lăsată să crească liber; b) folosirea artei topiare; c) apar teatrele de apă (compoziție ce asociază statui, roci și apă în mișcare).
425.	Care este epoca cea mai înfloritoare în dezvoltarea grădinilor franceze? a) epoca regelui Soare; b) Evul mediu; c) epoca renascentistă.
426.	Stilului baroc al parcurilor franceze se caracterizează prin: a) perspective secundare paralele cu perspectiva principală; b) grădinile sunt constituite din partere bogat decorate cu flori, broderii de buxus tuns, aliniamente de arbuști modelați în forme geometrice c) alei cu traseu liber, desenat în linii sinuoase, conturând peluze largi.
427.	Stilul peisager, romantic de amenajare peisagistică a apărut: a) în Evul mediu; b) în Anglia secolului al XVIII-lea; c) în Grecia antică
428.	Cine a fost arhitectul peisagist care a atins apogeul grădinii peisagere? a) englezul Repton; b) francezul Le Notre; c) zeul Zen.
429.	Cine a dat primele informații că în evul mediu, în țara noastră, arta grădinăritului era dezvoltată? a) Paul de Alep-în scrierile sale- b) Dimitrie Cantemir; c) Nicolae Iorga.
430.	În ce stil erau amenajate parcurile și grădinile de lângă vechile curți domnești, cetăți sau mănăstiri? a) stilul geometric, regulat, clasic; b) stilul mixt; c) stilul romantic peisager.
431.	În secolul al XIX-lea, grădinile și parcurile publice din țara noastră cunosc o dezvoltare rapidă; Grădina Cișmigiu este amenajată în 1844 după planurile: a) arhitectului peisagist Mayer; b) arhitectului peisagist Redont; c) Paul de Alep.
432.	Redont a întocmit planul de amenajare a unui parc important din România și din Craiova. Care este acest parc? a) parcul N.Romanescu; b) parcul Craiovița; c) parcul Hanul Doctorului.
433.	Care sunt noțiunile folosite în caracterizarea artei grădinilor și parcurilor: a) stilul și metoda; b) moda; c) stilul, metoda și moda.
434.	Prin ce se caracteriza stilul clasic geometric de amenajare a spațiilor verzi? a) trasee sinuoase, vegetația plantată neregulat și lăsată să crească liber; b) trasee geometrice, forme regulate, având ca centru compozițional castelul sau palatul; c) prin prezența aleilor pavate.
435.	Stilul peisager romantic presupune: a) trasee mai puțin rigide, alei curbe, sinuoase, rabate și ronduri, relief mai puțin modelat; b) modelarea energică a reliefului și existența unui bazin cu apă de formă regulată; c) existența vegetației lemnoase de mărime și forme regulate.
436.	În ce constă stilul mixt de amenajare a grădinilor și parcurilor decorative? a) în îmbinarea armonioasă a stilului geometric, clasic cu stilul peisager, natural, romantic; b) modelarea terenului în trasee largi și cultivate cu vegetație specifică; c) amenajarea unor bazine cu pești exotici și lotus.
437.	Lățimile aleilor se proiectează în funcție de: a) mărimea amenajării; b) speciile ornamentale propuse; c) intensitatea traficului.
438.	Care sunt funcțiile spațiilor verzi? a) de producție, de protecție și ameliorarea solului; b) sanitară (antipoluantă), estetică și recreativă; c) funcția științifică și cultural educativă.
439.	Funcția de protecție a solului presupune: a) combaterea deflației eoliene; b) combaterea eroziunii solului și a alunecărilor de teren; c) combaterea bolilor și dăunătorilor
440.	Funcția antipoluantă (sanitară) a spațiilor verzi presupune: a) reducerea poluării fizice, chimice și fonice; b) reducerea consumului de îngrășăminte chimice; c) creșterea umidității aerului din atmosferă.

441.	În ce constă principiul funcționalității folosit în proiectarea spațiilor verzi? a) proiectarea tridimensională; b) folosirea de principii, legi adecvate; c) proporționalitatea funcțională a volumelor, suprafețelor și formelor.
442.	Principiul unității folosit în proiectarea spațiilor verzi, presupune: a) abordarea multitudinii de elemente ale unei compoziții peisagistice ca un întreg; b) folosirea unității de măsură pentru suprafață în realizarea unui spațiu verde; c) eliminarea zidurilor de incintă și înlocuirea lor cu șanțuri, permițând astfel legarea de peisajul înconjurător.
443.	Ce presupune principiul economicității privind proiectarea spațiilor verzi? a) dozarea mijloacelor estetice și materiale pentru a realiza unitatea și frumusețea unui spațiu verde; b) folosirea cunoștințelor istorice în realizarea unui spațiu verde; c) existența unor relații între elementele unei compoziții.
444.	Amenajările peisagistice din interiorul unei localități se numesc: a) extravilane; b) periurbane; c) intravilane.
445.	Ce reprezintă sistemul de spații verzi al unei localități? a) totalitatea spațiilor verzi în interiorul și exteriorul localității; b) numai sistemul de spații verzi în fâșii; c) numai sistemul de spații verzi în pete.
446.	Sistemul de spații verzi în fâșii al unei localități este format din: a) spațiile verzi de-a lungul căilor de circulație sau din cartiere sau alte spații verzi dispuse într-o rețea continuă; b) spațiile verzi răspândite neregulat și izolat; c) spațiile verzi aferente unei localități individuale.
447.	Spațiile verzi, după poziția unde se află, se clasifică în: a) spații verzi urbane și spații verzi periurbane; b) spații verzi intravilane și spații verzi extravilane; c) spații verzi orășenești și spații verzi preorășenești.
448.	Cum se clasifică spațiile verzi după accesibilitatea vizitatorilor? a) spații verzi cu acces nelimitat, cu acces limitat, cu acces strict; b) spații verzi cu profil specializat și recreativ; c) spații verzi utilitare și de protecție.
449.	Amenajarea peisagistică – scuar - se caracterizează prin: a) suprafața de până la 3 ha; b) suprafață de 10-15ha; c) suprafață de peste 100ha.
450.	Grădina publică are o suprafață de: a) peste 100ha; b) între 50-75ha; c) între 3-20ha.
451.	Ce suprafață necesită amenajarea unui parc public cu funcțiile de recreere și estetic? a) 300ha; b) 20-50ha; c) 10-15ha.
452.	Speciile de arbori ce se folosesc ca plantații de aliniament trebuie să îndeplinească niște condiții. Care sunt principalele condiții? a) să fie rezistente la noxe, temperaturi mari, la boli și dăunători la secetă și să nu drajoneze; b) să producă fructe și flori în cantități mari; c) să drajoneze puternic.
453.	Cum sunt împărțite spațiile verzi aferente locuințelor individuale după poziția unde sunt amenajate? a) grădina de fațadă, grădina din spatele locuinței, grădina interioară; b) spații verzi de pe terasele blocurilor și spațiile verzi de lângă bloc; c) spații verzi urbane și periurbane.
454.	Ce procent din suprafața unui parc sportiv trebuie să fie ocupat de vegetație? a) 70%; b) 15%; c) 30%.
455.	Unde se vor amenaja spațiile verzi pentru copii și tineret? a) în cartierele de locuințe; b) în parcuri și grădini publice; c) în incinta întreprinderilor.
456.	Care este norma de spațiu verde /bolnav într-o amenajare peisagistică aferentă unui spital situat în afara localității? a) 25mp spațiu verde/bolnav; b) 70mp spațiu verde/bolnav; c) 150mp spațiu verde/bolnav.
457.	Din ce categorie de spații verzi fac parte Grădina Botanică și Parcul Dendrologic? a) spații verzi cu rol recreativ; b) spații verzi cu profil specializat; c) spații verzi cu caracter privat.
458.	În ce stil de amenajare peisagistică este amenajat un Rozariu? a) stilul clasic; b) stilul mixt; c) stilul peisager.
459.	Ce colecții trebuie să cuprindă un parc sau o grădină dendrologică? a) colecții de roco; b) colecții de specii lemnoase: arbori, arbuști, liane, subarbuști, garduri vii; c) numai colecții de trandafiri.

460.	Grădina și parcul dendrologic pot fi amenajate și în stilul: a) peisager; b) mixt; c) clasic.
461.	Care este materialul principal de construcție al unei amenajări peisagistice? a) construcțiile utilitare; b) instalația de iluminat; c) vegetația.
462.	În ce procent trebuie să se regăsească vegetația (arbori, arbuști, subarbuști, liane, gazon, flori) într-o compoziție peisagistică?: a) sub 50%; b) în jur de 70%; c) 100%.
463.	În alegerea speciilor lemnoase într-o amenajare peisagistică trebuie ținut cont de: a) cerințele față de factorii ecologici; b) cerințele față de factorii biotici; c) cerințele față de factorul social.
464.	Ce se înțelege prin "topiary art"? a) arta cultivării plantelor lemnoase ornamentale; b) arta tunderii și conducerii arborilor, arbuștilor gardurilor vii în diferite forme; c) arta tăierilor de rodire.
465.	Care din următoarele caractere reprezintă particularitățile biologice ale plantelor lemnoase decorative? a) rezistența la secetă la ger; b) ritm de creștere, longevitate, capacitate de lăstărire, capacitate de marcotare naturală; c) capacitate de drajonare, rezistența la noxe.
466.	Cum definiți unitatea compozițională? a) este principiul de bază compozițional ce presupune crearea unui ansamblu unitar bine exprimat și armonios echilibrat; b) este un principiu ce presupune subordonarea unor elemente compoziționale față de altele; c) este un principiu ce exprimă corelarea armonioasă a dimensiunilor suprafețelor și volumelor în ansamblu peisagistic.
467.	Ce reprezintă armonia și contrastul? a) reprezintă un principiu cultural istoric; b) reprezintă asocierea unor forme asemănătoare (spațiu, volum, siluete vegetale); c) reprezintă un principiu care exprimă relațiile de asemănare și de diferențiere între elementele compoziției peisagistice.
468.	Care este cea mai simplă expresie a echilibrului vizual? a) simetria bilaterală; b) asimetria; c) accentuarea.
469.	În natură peisajul este în: a) echilibrul simetric, mai rar; b) echilibru asimetric sau ascuns, de regulă; c) numai în echilibru simetric
470.	Stilul peisager a apărut ca o nouă orientare în arta grădinilor din Anglia, sub influența: a) tradițiilor medievale; b) literaturii noi, care pleda pentru reîntoarcerea la natură (John Milton, Alexander Pope); c) grădinilor chineze.
471.	Care sunt elementele decorative ale unui peisaj creat de om? a) elementele naturale și cele artificiale; b) numai elementele naturale; c) numai elementele artificiale.
472.	Enumerați elementele naturale decorative ce pot fi modificate antropic? a) macrorelieful, elementele hidrologice și geologice; b) microrelieful, cursurile de apă; c) numai elementele artificiale
473.	Care este elementul decorativ cel mai manevrabil de către arhitectul peisagist? a) sapa cu toate elementele acesteia; b) terenul sau relieful; c) vegetație prin talie, formă, culoare și adaptare la mediu.
474.	Ce reprezintă talia unei plante ? a) reprezintă înălțimea plantei în etape de deplină dezvoltare; b) reprezintă o calitate peisagistică a plantei; c) reprezintă un element artificial decorativ.
475.	Care sunt principalele formațiuni cantitative în care sunt utilizați arborii și arbuștii? a) numai în masive și grupuri; b) în masive, grupuri, aliniamente, garduri vii, plante solitare; c) numai solitare și sub forma gardurilor vii tunse.
476.	Care sunt fazele proiectării unei compoziții peisagistice? a) studiul de fezabilitate, de fezabilitate, proiectul tehnic și caietele de sarcini; b) proiectul tehnic și caietele de sarcini; c) studiul de fezabilitate, proiect de execuție, studiul de fezabilitate.
477.	Ce trebuie să cuprindă documentația privind studiul de fezabilitate? a) numai piese scrise; b) date generale, evaluări și planul general; c) date generale, evaluări, date tehnice, mod finanțare, plan amplasare, plan general de amenajare.
478.	Studiul de fezabilitate cuprinde: a) date generale, memoriul general, devizul general al investiției și indicatorii tehnico economici, avize și acorduri, date despre forța de muncă; b) planul de amplasare în zonă, planul general de amenajare, planuri și secțiuni, perspective; c) elementele de la punctul a și de la punctul b împreună.

479.	Atribuirea unui proiect de amenajare peisagistică publică se face: a) prin licitație; b) direct; c) repartiție guvernamentală.
480.	Ce rol are iluminatul în amenajările peisagistice? a) numai funcțional; b) numai decorativ; c) funcțional și decorativ.
481.	Petele florale: a) au mărimi variabile și forme diferite, rotunjit-arcuite sau cu contur sinuos neregulat; b) au mărimi variabile și forme geometrice; c) sunt realizate dintr-o singură specie sau dacă petele sunt mai mari, din câteva specii, una fiind dominantă.
482.	Un rabat sub formă de fâșie îngustă și lungă poartă numele de: a) bordură florală; b) platbandă florală; c) bordură mixtă.
483.	Tratarea liberă, naturală a compoziției presupune: a) utilizarea de mase regulate de arbori și arbuști cu aceeași volumetrie; b) utilizarea de mase neregulate de arbori și arbuști, de mărimi diferite și cu volumetrie variată; c) utilizarea de grupuri și exemplare solitare.
484.	Rețeaua de udare cuprinde: a) conducte îngropate, racorduri; b) vane de oprire și de golire; c) guri de udare (hidranți) cu robinet individual.
485.	Adâncimea de îngropare a conductelor din rețeaua de udare este de: a) 1-2 m; b) 0,8 – 1 m; c) 2-2,5 m.
486.	Distanța impusă de siguranța circulației pentru plantațiile rutiere este de: a) cel puțin 4,5 m față de carosabil, respectiv 3 m de platforma drumului; b) 2 m față de carosabil; c) 1,5 m de platforma drumului.
487.	În general, traseul principal al conductelor într-o amenajare peisageră: a) nu condiționează felul plantelor situate deasupra sau în apropierea conductelor; b) condiționează distanțele de plantare; c) condiționează felul plantelor situate deasupra sau în apropierea conductelor.
488.	Se recomandă amplasarea hidranților în poziții și la distanțe care asigură udarea întregii suprafețe, astfel: a) la 40 m pentru zonele cu plantații floricole (rază de acțiune 20 m) și până la 100 m pentru peluzele mari de iarbă; b) la 10 m pentru zonele cu plantații floricole și până la 40 m pentru peluzele mari de iarbă; c) în mijlocul suprafeței de udat.
489.	Mărimea (talie), habitusul, frunzișul reprezintă: a) calități peisagistice; b) calități tehnologice; c) ambele.
490.	Parcul prezintă: a) maxim 3 intrări; b) maxim 5 intrări; c) numărul de intrări și amplasarea acestora se stabilesc în funcție de afluența de vizitatori.
491.	Aleile se clasifică după importanță astfel: a) principale; b) secundare; c) de detaliu.
492.	Gardurile vii sunt alcătuite din: a) 1-3 rânduri de puiet; b) 3-5 rânduri de puiet; c) 5-7 rânduri de puiet.
493.	Longevitatea plantelor, ritmul de creștere, toxicitatea organelor aeriene reprezintă: a) caractere ecologice; b) caractere biologice; c) caractere tehnologice.
494.	Pinus excelsa prezintă: a) acele grupate câte 2; b) acele grupate câte 3; c) acele grupate câte 5.
495.	Toamna frunzele de Ginkgoau culoarea: a) cărămiziu; b) galben-auriu; c) maro-cenușiu
496.	Castanea sativa prezintă frunzele: a) oblong lanceolate; b) palmat compuse; c) cordate asimetrice.
497.	Ca poziție în schema generală, aleile din parcuri și grădini sunt sistematizate astfel: a) alei principale, alei secundare; b) alei de acces sau de intrare, alei intermediare, alei de centură; c) alei principale, alei secundare, alei intermediare.
498.	În parcurile și grădinile publice se asigură: a) o lățime minimă aleilor de acces de 5 m; b) o lățime maximă a aleilor de acces de 2m; c) o lățime maximă aleilor de acces de 5 m.
499.	Un traseu prea contorsionat al aleilor: a) nu permite o bună fluentă a circulației și generează o stare de tensiune vizuală. b) generează o stare de liniște; c) poate fi adoptat în unele sectoare ale parcurilor de distracții, pentru efectele "surpriză"
500.	Liriodendron tulipifera decorează prin: a) flori roz cu pată albă; b) flori galben-verzui cu pată portocalie; c) flori albe cu pată galbenă.
501.	Gazonul ornamental este destinat pentru: a) terenuri sportive; b) consolidarea pantelor; c) parcuri și grădini.

502.	Care din următoarele specii intră în compoziția gazonului: a) Cortaderia selloana, Miscanthus sinensis; b) Cerastium tomentosum, Hosta plantaginea; c) Lolium perenne, Poa pratensis.
503.	Compactarea solului pe care este amplasat gazonul are ca efect: a) reducerea circulației apei și aerului în sol; b) dezvoltarea necorespunzătoare a rădăcinilor; c) reducerea densității și calității gazonului.
504.	Formarea unui strat prea gros de materie organică nedescompusă la suprafața solului, fapt ce afectează calitatea gazonului, este determinată de: a) fertilizarea și irigarea excesivă; b) temperaturile ridicate; c) resturile vegetale rezultate în urma tunderii.
505.	Adâncimea de încorporare a semințelor la semănatul gazonului este de: a) 0,3-1 cm; b) 0,5-2 cm; c) 1,5-3 cm.
506.	Frecvența executării lucrărilor de aerare și scarificare a gazonului depinde de: a) structura și textura solului; b) condițiile climatice; c) modalitățile de utilizare a gazonului.
507.	Momentul optim din zi pentru recoltarea brazdelor de gazon este: a) dimineața, cât mai devreme; b) în cursul zilei; c) seara.
508.	Lucrările de aerare și scarificare contribuie la: a) decompactarea gazonului; b) pătrunderea aerului la nivelul rădăcinilor plantelor; c) crearea unor condiții optime pentru absorbția apei și a elementelor minerale.
509.	Temperatura optimă pentru germinația semințelor la majoritatea speciilor de gazon este de: a) 10-15°C; b) 15-20°C; c) 25-30°C.
510.	Apariția bolilor la gazon este determinată de: a) frecvența traficului; b) densitatea plantelor; c) umiditatea din sol și atmosferă, temperatură și carențele minerale.
511.	Gazonul se înființează prin: a) placare; b) hidroînsămânțare; c) semănat.
512.	Înființarea gazonului prin semănat direct prezintă următoarele avantaje: a) este o metodă economică; b) se obține un gazon uniform, într-un timp scurt; c) permite alegerea speciilor adecvate condițiilor pedoclimatice din zona respectivă.
513.	Care dintre următoarele specii de gazon are cerințe mari față de azot: a) Poa pratensis; b) Festuca arundinacea; c) Festuca rubra.
514.	Acumularea în exces a materiei organice nedescompuse are următoarele efecte asupra gazonului: a) creșterea sensibilității plantelor la atacul agenților patogeni; b) diminuarea rezistenței la frig, căldură, secetă; c) creșterea sistemului radicular.
515.	Norma optimă de semănat la înființarea gazonului este de: a) 15-20 g/m ² ; b) 25-30 g/m ² ; c) 50-60 g/m ² .
516.	Specia Lolium perenne are cerințe mari față de: a) azot (N); b) fosfor (P); c) potasiu (K).
517.	Gazonul mauritan este constituit din: a) specii de graminee; b) graminee și specii floricole; c) numai din specii floricole.
518.	Tunderea rasă a gazonului are ca efecte: a) diminuarea sintezei și stocării substanțelor de rezervă; b) slăbirea rezistenței plantelor la boli; c) reducerea ritmului de creștere și dezvoltare a plantelor.
519.	Rolul funcțional al gazonului constă în: a) protecția solului; b) atenuarea zgomotului în zonele urbane; c) îmbunătățirea calității aerului și moderarea temperaturilor.
520.	Udarea abundentă a gazonului determină: a) putrezirea rădăcinilor; b) spălarea elementelor fertilizante și antrenarea particulelor coloidale în adâncime; c) apariția bolilor.
521.	Înălțimea de tundere a gazonului și frecvența tunderilor variază în funcție de: a) starea fiziologică a gazonului; b) modul de utilizare a gazonului; c) viteza de creștere a plantelor.
522.	Prezența îndelungată a zăpezii pe peluze favorizează apariția: a) fainării (Erysiphe graminis); b) antracnozei (Colletotrichum graminicola); c) mucegaiului de zăpadă (Microdochium nivale).
523.	Mulcirea suprafețelor semănate cu specii de gazon se poate face: a) în zonele expuse eroziunii; b) pe taluzuri; c) în parcuri și grădini.
524.	Speciile de graminee cu înrădăcinare superficială sunt: a) Lolium perenne; b) Poa pratensis; c) Festuca pratensis.

525.	Apariția mușchiului în gazon este determinată de: a) umiditatea excesivă; b) temperaturile ridicate; c) locul respectiv se află într-o zonă umbrită.
526.	Lucrarea de aerare a gazonului se realizează: a) primăvara; b) vara; c) toamna.
527.	Capacitatea de instalare a unui gazon se apreciază după: a) 1 an; b) 1 lună; c) 2-6 luni.
528.	Tunderea se practică la: a) plantele de mozaic; b) plantele perene geophyte; c) gazon.
529.	Elementele de calitate specifice brazdelor de gazon sunt: a) uniformitatea plantelor și a culorii; b) densitatea mare a plantelor; c) absența defectelor de tundere, a buruienilor, bolilor și dăunătorilor.
530.	Prin lucrarea de tundere a gazonului, în mod normal se îndepărtează: a) o treime din suprafața foliară; b) jumătate din suprafața foliară; c) două treimi din suprafața foliară.
531.	La speciile de gazon, imediat după semănat, pentru realizarea contactului dintre semințe și sol, se efectuează: a) tăvălugirea; b) scarificarea; c) mulcirea.
532.	Speciile de graminee cu ritm lent de creștere sunt: a) <i>Poa pratensis</i> ; b) <i>Lolium multiflorum</i> ; c) <i>Lolium perenne</i> .
533.	Apariția cercurilor de culoare mai deschisă pe gazon este determinată de: a) nematode; b) bacterii; c) <i>Marasmius oreades</i> .
534.	Scalparea este un termen utilizat în: a) lucrările de tăiere; b) tunderea gazonului; c) înmulțirea plantelor.
535.	Specia <i>Lolium perenne</i> are un ritm de creștere: a) lent; b) rapid; c) mijlociu.
536.	Alegerea speciilor și soiurilor pentru gazon se face în funcție de: a) structura, textura, pH-ul și fertilitatea solului; b) expoziție; c) posibilitatea de întreținere.
537.	Epocile optime pentru înființarea gazonului prin semănat direct sunt: a) primăvara devreme; b) vara; c) toamna.
538.	Cele mai răspândite boli ale gazonului sunt produse de: a) virusuri; b) bacterii; c) ciuperci fitopatogene.
539.	Care dintre formele de mai jos aparține gazonului informal: a) circulară; b) deschisă; c) rectangulară.
540.	Care dintre următoarele specii sunt buruieni ale gazonului: a) <i>Poa annua</i> ; b) <i>Taraxacum officinale</i> ; c) <i>Trifolium repens</i> .
541.	Tulpina gramineelor este de tip: a) culm sau pai; b) caulis; c) calamus.
542.	După ciclul de cultură gramineele ornamentale pot fi: a) anuale; b) bienale; c) perene.
543.	Care din următoarele specii fac parte din grupa gramineelor ornamentale: a) <i>Miscanthus sinensis</i> ; b) <i>Aquilegia vulgaris</i> ; c) <i>Stipa gigantea</i> .
544.	Gramineele ornamentale anuale sunt: a) <i>Cortaderia selloana</i> ; b) <i>Briza maxima</i> ; c) <i>Lagurus ovatus</i> .
545.	Gramineele ornamentale perene se înmulțesc prin: a) semințe; b) divizarea tufei; c) butași.
546.	Gramineele ornamentale perene sunt: a) <i>Arundo donax</i> ; b) <i>Miscanthus sinensis</i> ; c) <i>Panicum capillare</i> .
547.	Care dintre speciile de graminee ornamentale este perenă: a) <i>Lagurus ovatus</i> ; b) <i>Carex elata</i> ; c) <i>Hordeum jubatum</i> .
548.	Gramineele ornamentale utilizate ca flori tăiate sunt: a) <i>Miscanthus sinensis</i> ; b) <i>Briza maxima</i> ; c) <i>Panicum capillare</i> .
549.	În funcție de caracterele decorative și cerințele ecologice, gramineele ornamentale se pot utiliza: a) pe marginea apelor; b) în cadrul bordurilor mixte; c) de-a lungul aleilor de circulație.
550.	Care dintre următoarele specii de graminee prezintă tufă mixtă: a) <i>Festuca rubra</i> ; b) <i>Lolium perenne</i> ; c) <i>Poa pratensis</i> .
551.	Ce este hidroînsămânțarea? a) metodă de semănat; b) lucrare de întreținere după semănat; c) tratament aplicat semințelor.
552.	Gazonul ornamental este alcătuit din: a) graminee și leguminoase; b) mai multe specii de graminee; c) o singură specie de graminee.

553	Care este cea mai importantă caracteristică a gazonului ornamental: a) viteza de creștere; b) rezistența la trafic intens; c) aspectul estetic.
554	Care dintre următoarele specii de plante se utilizează ca înlocuitoare de gazon: a) Vinca minor; b) Rudbeckia laciniata; c) Thymus serpyllum.
555	Care este înălțimea optimă de tundere a gazonului de pe terenul de fotbal? a) 4 cm; b) 2-3 cm; c) 1,0-1,5 cm.
556	Care dintre următoarele specii de graminee are o viteză mică de creștere: a) Festuca arundinacea; b) Festuca ovina; c) Festuca rubra.
557	Lolium perenne este o graminee: a) cu tufă mixtă; b) stoloniferă; c) cu tufă rară.
558	Frecvența de tundere la specia Lolium perenne este: a) mare; b) mică; c) medie.
559	Specia Phleum pratense prezintă o capacitate de înfrățire: a) mare; b) slabă; c) medie.
560	Specia Festuca arundinacea are cerințe mari față de: a) azot (N); b) fosfor (P); c) potasiu (K).
561	Perioadele de maximă înfrățire a gramineelor pentru gazon sunt: a) vara; b) primăvara și toamna; c) tot timpul anului.
562	Care dintre următoarele specii de graminee nu suportă umbrirea: a) Festuca arundinacea; b) Lolium perenne; c) Poa pratensis.
563	Tipurile de inflorescențe întâlnite la graminee sunt: a) spic; b) panicul; c) corimb.
564	Care este lucrarea esențială imediat după instalarea gazonului de placare: a) fertilizarea; b) irigarea; c) tunderea.
565	Care dintre următoarele specii de graminee este stoloniferă: a) Cynodon dactylon; b) Festuca arundinacea; c) Festuca rubra;
566	Cerințele față de apă ale gramineelor de gazon sunt: a) mici; b) foarte mari; c) medii.
567	Tunderile efectuate des și scurtarea exagerată a părții aeriene a plantelor, determină: a) accelerarea creșterii rădăcinilor; b) nu au nici un efect; c) încetinirea creșterii rădăcinilor.
568	Care specie din genul Festuca are frunzele de culoare verde-albăstrui: a) Festuca rubra; b) Festuca ovina 'glauca'; c) Festuca arundinacea.
569	Grad mediu de acoperire a solului prezintă speciile: a) Cynodon dactylon; b) Phleum pratense; c) Poa pratensis.
570	Speciile de graminee care intră în compoziția gazonului sunt: a) Festuca arundinacea; b) Lagurus ovatus; c) Lolium perenne.
571	Care dintre următoarele specii de graminee are o capacitate mare de înfrățire: a) Agrostis tenuis; b) Cynosurus cristatus; c) Festuca arundinacea.
572	Fructul gramineelor este: a) drupă; b) achenă; c) cariopsă.
573	Gradul de acoperire a solului la speciile Agrostis tenuis și Festuca rubra este: a) mediu; b) foarte dens; c) destul de dens.
574	Frunza este elementul esențial în determinarea aspectului gazonului, prin: a) mărime; b) finețe; c) culoare.
575	La specia Lolium perenne, numărul de zile de la semănat la răsărirea plantelor este de: a) 5-10 zile; b) 15-20 zile; c) 20-30 zile.
576	Care dintre speciile de graminee de gazon are frunze foarte fine: a) Phleum pratense; b) Festuca rubra; c) Cynodon dactylon.
577	La specia Lolium perenne, numărul mediu de semințe la un gram este de: a) 2000; b) 16.000; c) 500.
578	La gramineele cu tufă mixtă, nodul de înfrățire este situat în pământ, la o adâncime de: a) 2-3 cm; b) 4-5 cm; c) 10-15 cm.
579	La gramineele de gazon, lăstarii (frați) se formează din: a) nodurile de înfrățire situate la baza lăstarilor mamă; b) mugurii situați pe rădăcini; c) mugurii din zona coletului.
580	Care dintre speciile de graminee are cerințe moderate față de apă: a) Cynodon dactylon; b) Poa pratensis; c) Phleum pratense.
581	Care este specia de bază pentru gazonul ornamental: a) Poa pratensis; b) Agrostis tenuis; c) Festuca rubra.

582	Care este denumirea populară a speciei Festuca arundinacea: a) păiușul înalt; b) păiușul roșu; c) păiușcă.
583	Alegerea speciilor de graminee ornamentale utilizate în amenajările peisagistice se face în funcție de: a) locul în care urmează să fie amplasate; b) modul de înmulțire; c) perioada de decor.
584	Plantele din genurile Miscanthus și Cortaderia fac parte din grupa: a) ferigilor; b) ierburilor ornamentale; c) plantelor acvatiche.
585	Frecvența de tundere la specia Lolium perenne este: a) mare; b) mică; c) medie.
586	Limbul frunzei la gramineele de gazon este: a) liniar; b) lanceolat; c) acicular.
587	Care dintre următoarele specii are cea mai slabă capacitate de refacere după tuns: a) Agrostis stolonifera; b) Lolium perenne; c) Cynodon dactylon.
588	Asocierea speciilor de graminee ornamentale în compozițiile vegetale se face în funcție de: a) ritmul de creștere; b) talia plantelor; c) perioada de decor.
589	Înălțimea de tundere a speciei Agrostis stolonifera este: a) 4-5 cm; b) 0,5-2 cm; c) 2-3 cm.
590	Indicii de apreciere ai gazonului în funcție de utilizare sunt: a) aspectul estetic global; b) densitatea covorului vegetal; c) rezistența la boli și la trafic (călcare).
591	Densitatea covorului vegetal reprezintă: a) gradul de acoperire a solului cu vegetație; b) abundența vegetației la 2 luni de la instalare; c) refacerea plantelor după tundere.
592	Criteriile generale luate în considerare la utilizarea unui soi de graminee sunt: a) culoarea și finețea frunzelor; b) perenitatea; c) rezistența la boli.
593	Care este înălțimea optimă de tundere la gazonul de pe hipodrom: a) 3-5 cm; b) 2-3 cm; c) 8-10 cm.
594	Fertilizarea peluzelor ornamentale se face: a) de 4-5 ori pe an; b) de 3 ori pe an; c) de 2 ori pe an.
595	Cauzele care determină apariția golurilor în peluze sunt: a) atacul bolilor sau dăunătorilor; b) aplicarea necorespunzătoare a lucrărilor de întreținere; c) semănatul efectuat în mod neuniform.
596	În vederea înființării gazonului, stratul de sol de bună calitate trebuie să fie de: a) 4-6 cm; b) 8-10 cm; c) 25-30 cm.
597	Care dintre următoarele specii prezintă o rezistență slabă la călcare (trafic): a) Festuca rubra ssp. rubra; b) Poa pratensis; c) Cynodon dactylon.
598	La ce specie de graminee, semințele au cele mai mici dimensiuni: a) Agrostis stolonifera; b) Poa pratensis; c) Lolium perenne.
599	Fertilizarea cu azot se face: a) numai primăvara; b) toamna; c) de mai multe ori în timpul perioadei de vegetație.
600	La instalarea unui gazon prin placare trebuie avută în vedere: a) distanța față de locul livrării; b) tipul de sol; c) calitatea apei.